ISSN 1725-521X

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 321

Leidimas lietuvių kalba

52 tomas

2009 m. gruodžio 29 d.

Informacija ir pranešimai

Pranešimo Nr. Turinys Puslapis

I *Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės*

REZOLIUCIJOS

Taryba

2009/C 321/01 2009 m. gruodžio 18 d. Tarybos rezoliucija dėl bendradarbiavimu paremto Europos požiūrio į tinklų ir informacijos saugumą 1

II *Komunikatai*

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

Komisija

2009/C 321/02 Leidimas teikti valstybės pagalbą remiantis EB sutarties 87 ir 88 straipsnių nuostatomis – Atvejai, kuriems Komisija neprieštarauja (1) 5

2009/C 321/03 Neprieštaravimas praneštai koncentracijai (Byla COMP/M.5719 – Oaktree/SGD) (1) 9

LT

Kaina: 3 EUR

(1) Tekstas svarbus EEE

(Tęsinys antrajame viršelyje)

IV *Pranešimai*

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

Komisija

2009/C 321/04 Euro kursas 10

2009/C 321/05 Konkurenciją ribojančios veiklos ir dominuojančių padėčių patariamojo komiteto nuomonė, pareikšta 2007 m. rugsėjo 14 d. vykusiame 432-ajme posėdyje, dėl sprendimo projekto, susijusio su byla COMP/38.710 – Bitumen Ispanija 11

2009/C 321/06 Konkurenciją ribojančios veiklos ir dominuojančių padėčių patariamojo komiteto nuomonė, pareikšta 2007 m. rugsėjo 28 d. posėdyje dėl sprendimo projekto, susijusio su byla COMP/38710 – Bitumen Ispanija (2) 12

2009/C 321/07 Galutinė bylas nagrinėjančio pareigūno ataskaita byloje COMP/38710 – Bitumen Ispanija *(pagal 2001 m. gegužės 23 d. Komisijos sprendimo (2001/462/EB, EAPB) dėl bylas nagrinėjančių pareigūnų įgaliojimų tam tikrose konkurencijos bylose 15 ir 16 straipsnius – OL L 162, 2001 6 19, p. 21)* 13

2009/C 321/08 2007 m. spalio 3 d. Komisijos sprendimo santrauka dėl procedūros pagal EB sutarties 81 straipsnį (Byla COMP/38710 – Bitumen Ispanija) *(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 4441 galutinis)* 15

2009/C 321/09 Komisijos komunikatas, parengtas įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/42/EB dėl mašinų, iš dalies keičianti Direktyvą 95/16/EB (nauja redakcija) [1] *(Darniųjų standartų pavadinimų ir nuorodinių žymenų skelbimas pagal direktyvą)* 18

V *Skelbimai*

ADMINISTRACINĖS PROCEDŪROS

Taryba

2009/C 321/10 Tinkamų kandidatų trumpųjų sąrašų galiojimo laiko pratęsimas 19

LT

[1] Tekstas svarbus EEE

(Tęsinys trečiajame viršelyje)

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

TARYBA

TARYBOS REZOLIUCIJA

2009 m. gruodžio 18 d.

dėl bendradarbiavimu paremto Europos požiūrio į tinklų ir informacijos saugumą

(2009/C 321/01)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

I. ATSIŽVELGDAMA Į:

1. 2006 m. gegužės 31 d. Komisijos komunikatą „Saugios informacinės visuomenės strategija“, kuriame pradedamas vykdyti „dialogo, partnerystės ir teisių suteikimo“ procesas, apimantis valstybes narės ir privačiojo sektoriaus suinteresuotus subjektus;

2. 2006 m. gruodžio 12 d. Komisijos komunikatą dėl Europos programos dėl ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos (*EPYSIOA*), kuria siekiama pagerinti ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugą ES ir sukurti ES ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos sistemą;

3. 2008 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyvą dėl Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektų nustatymo ir priskyrimo jiems bei būtinybės gerinti jų apsaugą vertinimo;

4. 2007 m. kovo 22 d. Tarybos rezoliuciją dėl saugios informacinės visuomenės strategijos Europoje;

5. 2007 m. balandžio 19–20 d. Tarybos išvadas dėl Europos programos dėl ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos;

6. 2009 m. kovo 30 d. Komisijos komunikatą dėl ypatingos svarbos informacinės infrastruktūros objektų apsaugos (*YSIIOA*);

7. Šiuo metu vykstančius debatus, įskaitant atitinkamas konsultacijas su visuomene, dėl Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūros (*ENISA*) ateities ir jos vaidmens *YSIIOA*;

8. Pirmininkaujančios valstybės narės išvadas dėl *YSII*, priimtas 2009 m. balandžio 27–28 d. Taline įvykusioje ministrų konferencijoje;

9. Lisabonos konkurencingumo, ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo planus ir šiuo metu atliekamą Lisabonos strategijos peržiūrėjimo darbą;

10. Saugumo priemones, pasiūlytas peržiūrint elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrąją reguliavimo sistemą;

11. Siekiant užtikrinti veiksmingą būsimą tinklų ir informacijos saugumo politiką, šioje rezoliucijoje daroma prielaida, kad dar nepadaryta jokių išvadų dėl jokių *ENISA* reglamente padarytinų pakeitimų. Kadangi šiuo metu Komisija atlieka tinklų ir informacijos saugumo būsimos politikos peržiūrą, kol Komisija nepaskelbė savo peržiūros rezultatų, ši rezoliucija neturėtų daryti įtakos šiems rezultatams, susijusiems su ENISA reglamento daliniais pakeitimais.

II. PAŽYMĖDAMA, KAD:

1. Kadangi elektroniniai ryšiai, infrastruktūra ir paslaugos sudaro ekonominės ir socialinės veiklos pagrindą, tinklų ir informacijos saugumas prisideda prie svarbių visuomenės vertybių ir tikslų, pavyzdžiui, demokratijos, privatumo, ekonominio augimo, laisvo idėjų judėjimo ir ekonominio bei politinio stabilumo;

2. Informacijos ir ryšių technologijų sistemos, infrastruktūra ir paslaugos, įskaitant internetą, atlieka gyvybiškai svarbias funkcijas visuomenėje, ir jų sutrikdymas gali sukelti milžinišką ekonominę žalą; tai išryškina priemonių, skirtų didinti apsaugą ir atsparumą siekiant užtikrinti ypatingos svarbos paslaugų teikimą, svarbą;

3. Saugumo incidentai gali pakirsti vartotojų pasitikėjimą. Jeigu rimti tinklų ir informacijos sistemų sutrikdymai gali daryti didelį ekonominį ir socialinį poveikį, kasdienės problemos ir sunkumai taip pat gali susilpninti visuomenės pasitikėjimą technologija, tinklais ir paslaugomis;

4. Grėsmių spektras keičiasi ir plečiasi, dėl to didėja poreikis galutiniams vartotojams, verslui ir vyriausybėms užtikrinti elektroninių ryšių infrastruktūrą, kuri savaime būtų tvirta ir atspari, taip pat poreikis nustatyti tinkamas paskatas paslaugų teikėjams, kad tai būtų atlikta laiku;

5. Reikia sustiprinti ir diegti tinklų ir informacijos saugumą visose politikos srityse ir visuose visuomenės sektoriuose, ir reaguoti į iššūkį – kaip užtikrinti reikiamą įgūdžių potencialą pasitelkiant tiek nacionalinius, tiek Europos lygio veiksmus ir didinant informacijos ir ryšių technologijos (IRT) vartotojų informuotumą;

6. Siekiant užbaigti kurti vidaus rinką ir užtikrinti jos veikimą reikės, kad tinklų savininkai ir paslaugų teikėjai bendradarbiautų tarpvalstybiniu lygiu, nes sutrikdymo atvejai vienoje valstybėje narėje gali taip pat paveikti kitas valstybes nares bei visą ES;

7. Nauji vartojimo modeliai, pavyzdžiui, internetiniai debesys ir programinė įranga kaip paslauga, taip pat išryškina tinklų ir informacijos saugumo svarbą;

8. Tinklų ir informacijos saugumas atitinka visų subjektų visuose visuomenės sektoriuose tikslą – galėti pasitikėti informacinėmis sistemomis, todėl reikalingas tarpsektorinis ir tarpvalstybinis požiūris;

9. Didėjant IRT svarbai visuomenėje, tinklų ir informacijos saugumas yra išankstinė patikimo, saugaus ir apsaugoto viešųjų paslaugų, pavyzdžiui, e.vyriausybės, teikimo sąlyga;

10. *ENISA* turi potencialą pasiremti svarbiu vaidmeniu, kurį ji jau atlieka tinklų ir informacijos saugumo srityje.

III. PABRĖŽIA, KAD:

1. ES reikalingas aukšto lygio tinklų ir informacijos saugumas siekiant stiprinti:

   a) piliečių teises ir laisves, įskaitant teisę į privatumą;

   b) informacijos tvarkymo kokybės požiūriu pažangią visuomenę;

   c) prekybos ir pramonės pelningumą ir augimą;

   d) piliečių ir organizacijų pasitikėjimą informacijos valdymu ir IRT sistemomis;

2. IRT sektorius yra gyvybiškai svarbus daugeliui visuomenės sektorių, todėl tinklų ir informacijos saugumas yra bendra visų suinteresuotųjų subjektų, įskaitant operatorius, paslaugų teikėjus, kompiuterinės ir programinės įrangos teikėjus, galutinius vartotojus, viešąsias institucijas ir nacionalines vyriausybes, atsakomybė.

IV. PRIPAŽĮSTA:

1. Aktyvios ir kompetentingos Europos tinklų ir informacijos apsaugos bendruomenės, prisidedančios plečiant valstybių narių ir privačiojo sektoriaus bendradarbiavimą, svarbą;

2. Suderinto tarptautinių saugumo standartų naudojimo, kur tai tinka, tinklų ir informacijos saugumo tikslais visoje ES pranašumus;

3. Bendradarbiavimu paremto Europos požiūrio į tinklų ir informacijos saugumą poreikį tarptautinėje arenoje, nes tai yra pasaulinio masto iššūkis;

4. To, kad valstybės narės ir ES institucijos turėtų patikimų statistinių duomenų apie tinklų ir informacijos saugumo padėtį Europoje, svarbą;

5. Poreikį geriau informuoti visus suinteresuotuosius asmenis ir suteikti jiems rizikos valdymo priemonių;

6. Valstybių narių didesnių pastangų, kad būtų didinamas informuotumas, keičiamasi geros praktikos pavyzdžiais ir teikiamos rekomendacijos valstybėms narėms, svarbą;

7. Įvairius suinteresuotuosius subjektus apimančių modelių, pavyzdžiui, viešojo ir privačiojo sektorių partnerystė, grindžiamų ilgalaikiu, „iš apačios į viršų“ principu paremtu modeliu, svarbą siekiant sušvelninti nustatytą riziką, kai toks metodas suteikia pridėtinės vertės padedant užtikrinti aukštą tinklo atsparumo lygį;

8. Gyvybiškai svarbų vaidmenį, kurį atlieka paslaugų teikėjai užtikrindami, kad visuomenė turėtų patikimas ir atsparias ryšių infrastruktūras;

9. Europoje rengiamų pratybų tinklų ir informacijos saugumo srityje, kurių metu tinklų operatoriai, paslaugų teikėjai ir vyriausybės gali įgyti vertingos patirties, naudą;

10. Tai, kad nacionalinės arba vyriausybinės kompiuterinių incidentų tyrimo grupės ar kiti reagavimo mechanizmai, kurie reaguoja į grėsmes ir šalina pažeidžiamumą, gali prisidėti siekiant aukšto lygio atsparumo ir pajėgumo, kad būtų reaguojama į tinklų bei informacinių sistemų sutrikimus ir kad jie būtų šalinami;

11. Kompiuterinių incidentų tyrimo grupių įsteigimo strateginių pasekmių, rizikos ir perspektyvų ES institucijoms ištyrimo ir būsimo *ENISA* vaidmens šioje srityje apsvarstymo svarbą;

12. Lig šiol tinklų ir informacijos saugumo srityje *ENISA* atliktą darbą ir poreikį toliau transformuoti *ENISA* į veiksmingą organą, kuris teiktų akivaizdžią naudą Europos tinklų ir informacijos saugumo srityje.

V. PABRĖŽIA, KAD:

1. Sustiprinta ir holistinė Europos tinklų ir informacijos saugumo strategija, kurioje aiškiai apibrėžtos Europos Komisijos, valstybių narių ir *ENISA* funkcijos, yra gyvybiškai svarbi siekiant reaguoti į dabarties ir ateities iššūkius;

2. Tinkamai pasikonsultavus ir atlikus analizę, teisėkūros proceso metu turėtų būti apsvarstyta galimybė modernizuoti ir sustiprinti *ENISA* suteikiant jai įgaliojimus, užtikrinančius lankstumą ir valstybių narių bei Komisijos vykdomą priežiūrą, taip pat veiksmingą funkciją – atstovauti privačiojo sektoriaus suinteresuotiesiems subjektams. Šiuose įgaliojimuose turėtų būti atsižvelgiama į elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrąją reguliavimo sistemą; jie turėtų atitikti Lisabonos darbotvarkės užmojus; į juos turėtų būti įtraukti tikslai, susiję su moksliniais tyrimais, inovacijomis, konkurencingumu, ekonomikos augimu ir pasitikėjimo užtikrinimu;

3. *ENISA* galėtų padėti Komisijai bei valstybėms narėms plėtoti politiką ir atlikti įgyvendinamąsias funkcijas, visų pirma šalinant atotrūkį tarp technologijų ir politikos, ji turėtų glaudžiai bendradarbiauti su valstybėmis narėmis ir kitais suinteresuotaisiais subjektais, kad jos veikla atitiktų ES prioritetus;

4. Pagal patikslintus įgaliojimus *ENISA* turėtų tapti ES kompetencijos centru su ES susijusioje tinklų ir informacijos saugumo srityje. Todėl Europos institucijos, rengdamos ir įgyvendindamos politiką, darančią poveikį šioje srityje, turėtų prašyti agentūros nuomonės ir kuo labiau į ją atsižvelgti;

5. *ENISA* taip pat galėtų turėti galimybę, gavusi prašymą, padėti valstybėms narėms pagerinti jų pačių tinklų ir informacijos saugumo pajėgumus ir jų gebėjimą susidoroti su incidentais saugumo srityje.

VI. PRAŠO VALSTYBIŲ NARIŲ:

1. Toliau dirbti, kad būtų padidintas galutinių vartotojų pasitikėjimas IRT, tam rengiant informavimo kampanijas;

2. Rengti nacionalines pratybas ir (arba) dalyvauti reguliariai rengiamose europinėse pratybose tinklų ir informacijos saugumo srityje, atkreipiant dėmesį į išsamaus planavimo poreikį, nes sritis yra sudėtinga, be to, susijusi su privačiuoju sektoriumi. *ENISA* galėtų, gavusi prašymą, padėti valstybėms narėms šioje srityje. Pratybų mastas ir geografinė apimtis laikui bėgant, savaime suprantama, turėtų kisti ir turėtų būti grindžiami pripažinta rizika;

3. Įsteigti kompiuterinių incidentų tyrimo grupes valstybėse narėse, kuriose šie pajėgumai dar nėra sukurti, ir sustiprinti tokių nacionalinių grupių bendradarbiavimą Europos lygiu. *ENISA* galėtų padėti valstybėms narėms šioje srityje;

4. Intensyvinti pastangas, susijusias su švietimo, mokymo ir mokslinių tyrimų programomis tinklų ir informacijos saugumo srityje siekiant užtikrinti, kad ES turėtų būtinų techninių kompetencijų ir pakankamai specialistų, taip pat kad profesinis lygis šioje srityje taptų aukštesnis;

5. Bendrai reaguoti tarpvalstybinių incidentų atvejais ir padidinti savo gebėjimus tai atlikti tinkamai, o tam reikia pagilinti susijusių sprendimus priimančių subjektų dialogą, ypač konfidencialumo klausimais.

VII. PRAŠO KOMISIJOS:

1. Prireikus teikti paramą valstybėms narėms įgyvendinant šią rezoliuciją;

2. Reguliariai informuoti Europos Parlamentą ir Tarybą apie su tinklų ir informacijos saugumu susijusias iniciatyvas, kurių imtasi ES lygiu;

3. Bendradarbiaujant su *ENISA*, inicijuoti Europos viešajam ir privačiajam sektoriams skirtą informavimo kampaniją apie tinkamo rizikos valdymo svarbą tinklų ir informacijos saugumo srityje;

4. Bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, toliau dirbti nustatant paskatas elektroninių ryšių infrastruktūrų paslaugų teikėjams, kad galutiniai vartotojai, verslo sektorius ir vyriausybės turėtų patikimas ir atsparias infrastruktūras;

5. Bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis parengti metodiką, skirtą incidentų socialinio ekonominio poveikio ir prevencinių priemonių veiksmingumo palyginamajam įvertinimui atlikti;

6. Skatinti kurti ir tobulinti įvairius suinteresuotuosius subjektus apimančius modelius, kurie akivaizdžiai suteikia pridėtinės vertės, naudingos galutiniams vartotojams ir pramonei;

7. Pasiūlyti holistinę tinklų ir informacijos saugumo strategiją [1], įskaitant pasiūlymus dėl sustiprintų ir lanksčių ENISA įgaliojimų, taip pat dėl sustiprintos valstybių narių ir Komisijos atliekamos priežiūros;

8. Bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis atlikti su kompiuterinėmis incidentų tyrimo grupėmis susijusį tyrimą, kad būtų nustatyta, kuriose srityse reikia toliau bendradarbiauti;

9. Toliau tęsti tyrimą, siekiant nustatyti bendrą ir sąveikų metodą, kurį ES institucijos taikytų viešųjų pirkimų būdu įsigydamos IRT sistemas ir paslaugas.

VIII. PRAŠO *ENISA*:

1. Toliau aktyviai padėti valstybėms narėms, Europos Komisijai ir kitiems svarbiems suinteresuotiesiems subjektams įgyvendinant Europos tinklų ir informacijos saugumo politiką ir ypatingos svarbos informacinės infrastruktūros apsaugos veiksmų planą;

2. Bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, Komisija ir statistikos įstaigomis dirbti rengiant statistinių duomenų apie tinklų ir informacijos saugumo padėtį Europoje sistemą.

IX. RAGINA SUINTERESUOTUS SUBJEKTUS:

1. Suintensyvinti pastangas siekiant pagerinti tinklų ir informacijos saugumo lygį, visų pirma tiekiant patikimus ir paprastus naudoti produktus ir teikiant tokias pačias paslaugas;

2. Informuoti vartotojus apie su produktais ir paslaugomis susijusius pavojus saugumui ir apie tai, kaip jie gali apsisaugoti;

3. Imtis visų tinkamų techninių ir organizacinių priemonių, kad būtų apsaugotas elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų tęstinumas, integralumas ir konfidencialumas;

4. Toliau dirbti kuriant tinklų ir informacijos saugumo standartus, kad būtų išspręsti suderinimo ir sąveikumo klausimai;

5. Su valstybėmis narėmis dalyvauti pratybose, kad būtų tinkamai reaguojama incidentų atvejais.

---

[1] Komisija siūlo šioje vietoje įrašyti žodį „galbūt“.

II

(Komunikatai)

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

KOMISIJA

Leidimas teikti valstybės pagalbą remiantis EB sutarties 87 ir 88 straipsnių nuostatomis

Atvejai, kuriems Komisija neprieštarauja

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/C 321/02)

Sprendimo priėmimo data	2009 10 30
Valstybės pagalbos nuorodos numeris	N 370/09
Valstybė narė	Suomija
Regionas	—
Pagalbos (ir (arba) gavėjo) pavadinimas	St1 Oy: lle myönnetty biopolttoainetta koskeva verovapautus/Befrielse från accis på biobränsle som beviljats St1 Ab
Teisinis pagrindas	Valtiovarainministeriön päätös N:o 27/502/2008 valmisteverotuslain 50 pykälän nojalla tehtyyn huojennushakemukseen/Finansministeriets beslut N:o 27/502/2008 om ansökan om undantag från skatteplikt enligt avdelning 50 i lagen on accis
Pagalbos priemonės rūšis	Individuali pagalba
Tikslas	Aplinkos apsauga
Pagalbos forma	Mokesčių nuolaida
Biudžetas	Bendra suteiktos pagalbos suma 2,69 mln. EUR
Pagalbos intensyvumas	—
Trukmė	2009 4 1–2011 3 31
Ekonomikos sektorius	Energetika
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Valtiovarainministeriö PL 28 FI-00023 Valtioneuvosto SUOMI/FINLAND
Kita informacija	—

Sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų oficialiąja (-iosiomis) kalba (-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_lt.htm

Sprendimo priėmimo data	2009 10 26
Valstybės pagalbos nuorodos numeris	N 522/09
Valstybė narė	Austrija
Regionas	—
Pagalbos (ir (arba) gavėjo) pavadinimas	Verlängerung von N 75/07 — „Haftungsregelung für die Umstrukturierung von KMU in Österreich“
Teisinis pagrindas	Übernahme von Haftungen für die Tourismus- und Freizeitwirtschaft
Pagalbos priemonės rūšis	Pagalbos schema
Tikslas	Ekonominių sunkumų turinčių įmonių restruktūrizavimas
Pagalbos forma	Garantija
Biudžetas	Planuojamos metinės išlaidos 4 mln. EUR; Bendra suteiktos pagalbos suma 12 mln. EUR
Pagalbos intensyvumas	Priemonė nėra pagalba
Trukmė	2009 10 10–2012 10 9
Ekonomikos sektorius	Viešbučiai ir restoranai (turizmas), kt. paslaugos
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Österreichische Hotel- und Tourismusbank Gesellschaft m.b.H. Parkring 12 a 1011 Wien ÖSTERREICH
Kita informacija	—

Sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų oficialiąja (-iosiomis) kalba (-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_lt.htm

---

Sprendimo priėmimo data	2009 11 13
Valstybės pagalbos nuorodos numeris	N 523/09
Valstybė narė	Lietuva
Regionas	—
Pagalbos (ir (arba) gavėjo) pavadinimas	Amendment to Temporary Framework measure ‘Limited amounts of compatible aid’ (N 272/2009)
Teisinis pagrindas	Rural Development Programme for Lithuania 2007-2013
Pagalbos priemonės rūšis	Pagalbos schema
Tikslas	Pagalba po reikšmingų ekonominių sukrėtimų
Pagalbos forma	Tiesioginė dotacija
Biudžetas	Bendra suteiktos pagalbos suma: 345 808 974 LTL
Pagalbos intensyvumas	—
Trukmė	iki 2010 12 31

Ekonomikos sektorius	Visi sektoriai
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Ministry of Agriculture of the Republic of Lithuania Gedimino av. 19 LT-01103 Vilnius LIETUVA/LITHUANIA
Kita informacija	—

Sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų oficialiąja (-iosiomis) kalba (-omis) galima rasti tinklalapyje: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_lt.htm

---

Sprendimo priėmimo data	2009 11 17
Valstybės pagalbos nuorodos numeris	N 534/09
Valstybė narė	Austrija
Regionas	—
Pagalbos (ir (arba) gavėjo) pavadinimas	Förderung von Maßnahmen der Umstrukturierung bei kleinen und mittleren Unternehmungen
Teisinis pagrindas	Spezielle Richtlinien für die Förderung von Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten
Pagalbos priemonės rūšis	Pagalbos schema
Tikslas	Ekonominių sunkumų turinčių įmonių restruktūrizavimas
Pagalbos forma	Palūkanų subsidija, Garantija, Lengvatinė paskola
Biudžetas	Planuojamos metinės išlaidos 1,2 mln. EUR; Bendra suteiktos pagalbos suma 3,6 mln. EUR
Pagalbos intensyvumas	—
Trukmė	2009 10 10–2012 10 9
Ekonomikos sektorius	Visi sektoriai
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Niederösterreich
Kita informacija	—

Sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų oficialiąja (-iosiomis) kalba (-omis) galima rasti tinklalapyje: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_lt.htm

---

Sprendimo priėmimo data	2009 11 17
Valstybės pagalbos nuorodos numeris	N 548/09
Valstybė narė	Austrija
Regionas	—
Pagalbos (ir (arba) gavėjo) pavadinimas	Richtlinie für Rettungs- und Umstrukturierungsbeihilfen für KMU in Burgenland

Teisinis pagrindas	Richtlinien des Landes Burgenlandes über die Gewährung von Rettungs- und Umstrukturierungsbeihilfen an kleine und mittlere Unternehmen
Pagalbos priemonės rūšis	Pagalbos schema
Tikslas	Ekonominių sunkumų turinčių įmonių sanavimas, Ekonominių sunkumų turinčių įmonių restruktūrizavimas
Pagalbos forma	Garantija, Lengvatinė paskola, Tiesioginė dotacija
Biudžetas	Planuojamos metinės išlaidos 1 mln. EUR; Bendra suteiktos pagalbos suma 3 mln. EUR
Pagalbos intensyvumas	—
Trukmė	2009 10 10–2012 10 9
Ekonomikos sektorius	Visi sektoriai
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Wirtschaftsservice Burgenland AG Technologiezentrum 7000 Eisenstadt ÖSTERREICH
Kita informacija	—

Sprendimo tekstą be konfidencialių duomenų oficialiąja (-iosiomis) kalba (-omis) galima rasti tinklalapyje: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_lt.htm

Nepriештaravimas praneštai koncentracijai

(Byla COMP/M.5719 – Oaktree/SGD)

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/C 321/03)

2009 m. gruodžio 17 d. Komisija nusprendė neprieštarauti pirmiau nurodytai koncentracijai, apie kurią pranešta, ir pripažinti ją suderinama su bendrąja rinka. Šis sprendimas priimtas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas sprendimo tekstas pateikiamas tik anglų kalba ir bus viešai paskelbtas iš jo pašalinus visą konfidencialią su verslu susijusią informaciją. Sprendimo tekstą bus galima rasti:

— Komisijos konkurencijos svetainės susijungimų skiltyje (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Šioje svetainėje konkrečius sprendimus dėl susijungimo galima rasti įvairiais būdais, pavyzdžiui, pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, sprendimo priėmimo datą ir sektorių,

— elektroniniu formatu EUR-Lex svetainėje (http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm). Dokumento numeris 32009M5719. EUR-Lex svetainėje galima rasti įvairių Bendrijos teisės aktų.

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

KOMISIJA

Euro kursas [1]

2009 m. gruodžio 28 d.

(2009/C 321/04)

1 euro =

	Valiuta	Valiutos kursas		Valiuta	Valiutos kursas
USD	JAV doleris	1,4405	AUD	Australijos doleris	1,6222
JPY	Japonijos jena	131,86	CAD	Kanados doleris	1,5069
DKK	Danijos krona	7,4429	HKD	Honkongo doleris	11,1713
GBP	Svaras sterlingas	0,90143	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	2,0312
SEK	Švedijos krona	10,3965	SGD	Singapūro doleris	2,0256
CHF	Šveicarijos frankas	1,4888	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 682,66
ISK	Islandijos krona		ZAR	Pietų Afrikos randas	10,8203
NOK	Norvegijos krona	8,3440	CNY	Kinijos ženminbi juanis	9,8386
BGN	Bulgarijos levas	1,9558	HRK	Kroatijos kuna	7,3140
CZK	Čekijos krona	26,418	IDR	Indonezijos rupija	13 615,30
EEK	Estijos kronos	15,6466	MYR	Malaizijos ringitas	4,9409
HUF	Vengrijos forintas	273,30	PHP	Filipinų pesas	66,735
LTL	Lietuvos litas	3,4528	RUB	Rusijos rublis	42,7550
LVL	Latvijos latas	0,7085	THB	Tailando batas	48,103
PLN	Lenkijos zlotas	4,1610	BRL	Brazilijos realas	2,4994
RON	Rumunijos lėja	4,2020	MXN	Meksikos pesas	18,4989
TRY	Turkijos lira	2,1777	INR	Indijos rupija	67,0850

[1] *Šaltinis*: valiutų perskaičiavimo kursai paskelbti ECB.

Konkurenciją ribojančios veiklos ir dominuojančių padėčių patariamojo komiteto nuomonė, pareikšta 2007 m. rugsėjo 14 d. vykusiame 432-ajme posėdyje, dėl sprendimo projekto, susijusio su byla COMP/38.710 – Bitumen Ispanija

(2009/C 321/05)

1. Patariamojo komiteto nariai pritaria Europos Komisijai, kad pateikti faktai turi būti vertinami kaip susitarimas ir (arba) suderinti veiksmai, kaip apibrėžta EB sutarties 81 straipsnyje.

2. Patariamojo komiteto nariai sutinka su Europos Komisijos produkto ir geografinės teritorijos, kuriems poveikį padarė kartelis, vertinimu.

3. Patariamojo komiteto nariai pritaria Europos Komisijos vertinimui, kad kartelis sudaro vieną tęstinį pažeidimą.

4. Patariamojo komiteto nariai pritaria Europos Komisijai, kad bitumo tiekėjų susitarimas ir (arba) suderinti veiksmai Ispanijoje galėjo daryti svarią įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

5. Patariamojo komiteto nariai sutinka su Europos Komisijos vertinimu, kad „Repsol“ ir „Cepsa“ atliko vadovaujantį vaidmenį kartelyje.

6. Patariamojo komiteto nariai sutinka su Europos Komisijos vertinimu, kad „Nynäs“ ir „Petrogal“ mažiau dalyvavo kai kuriuose kartelio veiklos aspektuose.

7. Patariamojo komiteto nariai pritaria Europos Komisijos vertinimui dėl paraiškų, pateiktų pagal 2002 m. Pranešimą apie baudos neskyrimą arba sumažinimą.

8. Patariamojo komiteto nariai pritaria Europos Komisijai dėl sprendimo projekto adresatų, ypač dėl atsakomybės priskyrimo atitinkamų įmonių grupių patronuojančiosioms bendrovėms.

9. Patariamojo komiteto nariai rekomenduoja paskelbti jo nuomonę *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*

Konkurenciją ribojančios veiklos ir dominuojančių padėčių patariamojo komiteto nuomonė, pareikšta 2007 m. rugsėjo 28 d. posėdyje dėl sprendimo projekto, susijusio su byla COMP/38710 – Bitumen Ispanija (2)

Pranešėja: **Latvija**

(2009/C 321/06)

1. Patariamojo komiteto nariai sutinka su Komisija dėl bazinio baudų dydžio.

2. Patariamojo komiteto nariai pritaria Komisijai dėl bazinio baudų dydžio padidinimo, siekiant užtikrinti pakankamą atgrasomąjį poveikį.

3. Patariamojo komiteto nariai sutinka su Komisija dėl bazinio baudų dydžio padidinimo, atsižvelgiant į sunkinančias aplinkybes.

4. Patariamojo komiteto nariai sutinka su Komisija dėl bazinio baudų dydžio sumažinimo, atsižvelgiant į lengvinančias aplinkybes.

5. Patariamojo komiteto nariai pritaria Komisijai dėl baudų sumažinimo pagal 2002 m. Pranešimą dėl baudos neskyrimo arba sumažinimo.

6. Patariamojo komiteto nariai sutinka su Komisija dėl galutinio baudų dydžio.

7. Patariamojo komiteto nariai rekomenduoja paskelbti Komiteto nuomonę *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*

Galutinė bylas nagrinėjančio pareigūno ataskaita byloje COMP/38710 – Bitumen Ispanija

(pagal 2001 m. gegužės 23 d. Komisijos sprendimo (2001/462/EB, EAPB) dėl bylas nagrinėjančių pareigūnų įgaliojimų tam tikrose konkurencijos bylose 15 ir 16 straipsnius – OL L 162, 2001 6 19, p. 21)

(2009/C 321/07)

Dėl sprendimo projekto minėtoje byloje galima daryti tokias pastabas.

2002 m. birželio 20 d. gavus *BP* prašymą atleisti nuo baudos pagal pranešimą apie baudos neskyrimą arba sumažinimą ([1]) buvo pradėtas tyrimas. Prašymas apėmė tariamą antikonkurencinį elgesį bitumo sektoriuje Nyderlanduose, Belgijoje ir Ispanijoje ([2]). 2002 m. liepos 19 d. Komisija suteikė *BP* sąlyginį atleidimą nuo baudos.

2002 m. spalio 1–2 d. iš anksto neįspėjus buvo atlikti patikrinimai *BP España SA, Composán Construcción SA, Nynäs Petróleo SA, Petrogal Española SA, Petrogal SA, Galp Energia, SGPS SA, Productos Asfálticos SA, Probisa Tecnología y Construccíon SA* ir *Repsol YFP Lubricantes y Especialidades SA* patalpose.

Vėliau *Repsol* ir *Proas* pateikė prašymus atleisti nuo baudos pagal pranešimą apie baudos neskyrimą arba sumažinimą ir [data] raštais ([3]) atitinkamos Komisijos tarnybos pranešė apie ketinimą sumažinti baudą, kurios ribos nurodytos pranešimo apie baudos neskyrimą arba sumažinimą 23 straipsnyje.

2006 m. rugpjūčio 22 d. Komisija priėmė prieštaravimo pareiškimą, skirtą trylikai juridinių asmenų, priklausančių penkioms skirtingoms įmonėms (*Repsol, Proas, BP, Nynäs* ir *Petrogal*). Prieštaravimo pareiškime Komisija laikėsi pradinės nuomonės, kad susijusios įmonės bent jau nuo 1991 m. kovo 1 d. iki 2002 m. spalio 1 d. dalyvavo viename, sudėtiniame ir tęstiniame EB sutarties 81 straipsnio 1 dalies pažeidime, ir paskelbė apie ketinimą priimti sprendimą dėl pažeidimo bei paskirti baudas. Komisijos teigimu, šalys buvo susitarusios dėl rinkos kvotų, kiekių ir klientų pasiskirstymo, keitėsi slapta rinkos informacija, sukūrė kompensacijų mechanizmą ir susitarė dėl kainų. Kartelis veikė Ispanijos teritorijoje, išskyrus Kanarų salas. Be to, prieštaravimo pareiškime Komisija laikėsi pradinės nuomonės, kad *BP* nevykdė savo įsipareigojimų, kaip apibrėžta pranešime apie baudos neskyrimą arba sumažinimą, ir, kad galutinį sprendimą dėl *BP* atleidimo nuo baudos Komisija priims galutiniame sprendime.

Proas, Petrogal ir *Nynäs* paprašė pratęsti atsakymo į prieštaravimo pareiškimą terminą. Aš iš dalies patenkinau *Proas* ir *Nynäs* prašymus, tačiau atmečiau *Petrogal* prašymą, kuris nebuvo pakankamai pagrįstas. Visos šalys atsakė laiku.

Prieštaravimo pareiškimo adresatėms buvo suteikta galimybė susipažinti su byla, kuri buvo pateikta pastarosios atminties kompaktiniame diske. Su žodiniais pareiškimais ir dokumentais, pateiktais Komisijai taikant pranešimą apie baudos neskyrimą arba sumažinimą, buvo galima susipažinti Komisijos patalpose.

Petrogal ir *Nynäs* paprašė papildomai leisti susipažinti su bylos dokumentais, su kuriais teisė susipažinti nesuteikiama, susijusiais su panašiais ir (arba) gretimais produktais ir (arba) kitomis geografinėmis rinkomis, kurios nėra susijusios su prieštaravimo pareiškime pateiktais prieštaravimais.

Mano nuomone, galimybė susipažinti su bylos dokumentais yra priemonė, kuri užtikrina, kad šalių teisės į gynybą nebūtų pažeistos, ir todėl leidžiama susipažinti tik su ta informacija, kuri yra susijusi su prieštaravimo pareiškime esančiomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, kuriomis pagrindžiami Komisijos prieštaravimai. Išnagrinėjęs *Petrogal* ir *Nynäs* prašymus, nusprendžiau, kad prašomi dokumentai buvo objektyviai nesusiję su faktų ir teisės tvirtinimais, esančiais prieštaravimo pareiškime, ir, kad prieiga prie tų dokumentų nebuvo būtina jų teisių į gynybą įgyvendinimui.

([1]) OL C 45, 2002 2 19, p. 3.
([2]) Iš pradžių tariama antikonkurencinė veikla buvo tiriama bendrai. Tačiau tiriant paaiškėjo, kad elgesys trijose skirtingose valstybėse narėse nėra tarpusavyje susijęs, todėl tyrimas buvo padalintas į tris atskiras bylas.
([3]) 2006 m. rugpjūčio 2 d. (klaidų ištaisymas 2009 m. birželio 9 d.).

Be to, *Nynäs* išreiškė nepasitenkinimą dėl praktinių susitarimų, pagal kuriuos galimybė susipažinti su bylos dokumentais buvo suteikta Komisijos patalpose, ir pareiškė, kad taip varžomos jų teisės į gynybą. *Nynäs* ypatingai pabrėžė, kad pokalbių įrašai buvo netikslūs, su praleistomis vietomis, todėl nepatikimi.

2006 m. spalio 31 d. raštu pranešiau *Nynäs*, kad, mano nuomone, galimybė susipažinti su itin slaptais bylos dokumentais, kuriuos pateikė prašymus atleisti nuo baudos pateikę asmenys, Komisijos patalpose buvo organizuota taip, kad būtų apsaugotas teisėtas prašymus nuo baudos pateikusių asmenų interesas, tuo pačiu metu užtikrinant *Nynäs* teisę būti išklausytai. Atsižvelgdamas į tariamai netikslius įrašus, aš ypatingai atkreipiau dėmesį į tai, kad *Nynäs* vėliau buvo suteikta galimybė susipažinti su įrašo originalu, todėl klausimas dėl proceso tinkamumo buvo išspręstas. Todėl nusprendžiau, kad galimybė susipažinti su susitarimais neapribojo *Nynäs* teisių į gynybą.

Šalių prašymu žodinis bylos nagrinėjimas pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 773/2004 12 straipsnį įvyko 2006 m. gruodžio 12 d. Visos prieštaravimo pareiškimo adresatės, išskyrus *Cepsa, Repsol YFP S.A.* ir *Repsol Petróleo S.A.*, dalyvavo žodiniame bylos nagrinėjime.

Atsižvelgiant į atsakymus raštu dėl prieštaravimo pareiškimo ir pasisakymus per žodinį bylos nagrinėjimą, dalyvavimo darant pažeidimą trukmė, kaip nurodyta prieštaravimo pareiškime, buvo sumažinta *Petrogal*. Be to, vėliau gavusi *BP* atsakymus dėl prieštaravimo pareiškimo Komisija išsiaiškino, kad *BP* atitiko visus pranešime apie baudos neskyrimą arba sumažinimą nustatytus reikalavimus, ir galėtų būti atleista nuo baudos, kuri priešingu atveju būtų jai paskirta.

Mano nuomone, sprendimo projekte pateikiami tik tie prieštaravimai, apie kuriuos šalims buvo suteikta galimybė pareikšti savo nuomonę.

Manau, kad nagrinėjant šią bylą atsižvelgta į visų dalyvių teisę būti išklausytiems.

Briuselis, 2007 m. rugsėjo 20 d.

Serge DURANDE

Komisijos sprendimo santrauka

2007 m. spalio 3 d.

dėl procedūros pagal EB sutarties 81 straipsnį

(Byla COMP/38710 – Bitumen Ispanija)

(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 4441 galutinis)

(Tekstas autentiškas tik anglų ir ispanų kalbomis)

(2009/C 321/08)

2007 m. spalio 3 d. Komisija priėmė sprendimą dėl procedūros pagal EB sutarties 81 straipsnį. Pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 [1] 30 straipsnio nuostatas Komisija skelbia šalių pavadinimus ir pagrindinį sprendimo turinį, įskaitant skirtas baudas, atsižvelgdama į teisėtą įmonių interesą saugoti savo verslo paslaptis. Nekonfidenciali viso sprendimo teksto versija bylos originalo kalbomis bus skelbiama Konkurencijos generalinio direktorato svetainėje adresu:

http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html

1. ĮŽANGA

(1) Sprendimu skiriama bauda penkioms įmonėms dėl Sutarties 81 straipsnio pažeidimo. Nuo 1991 m. iki 2002 m. šios įmonės dalyvavo susitarime dėl penetracijos bitumo rinkos pasidalijimo ir jo kainų derinimo Ispanijos rinkoje.

2. BYLOS APRAŠYMAS

2.1. Pažeidimo santrauka

(2) Sprendimas yra susijęs su vienu tęstiniu Sutarties 81 straipsnio pažeidimu, kurį sudaro rinkos pasidalijimas ir kainų derinimas penetracijos bitumo rinkoje. Pažeidimas pagal savo pobūdį priskiriamas sunkiausiems pažeidimams pagal Sutarties 81 straipsnį.

(3) Pažeidimas buvo pradėtas daryti jau 1991 m. kovo mėn. ir tęsėsi iki 2002 m. spalio mėn. Pažeidimas buvo daromas Ispanijos teritorijoje (išskyrus Kanarų salas).

(4) 2001 m., paskutiniais metais, kai pažeidimas tęsėsi visus metus, penetracijos bitumo rinkos vertė Ispanijoje buvo apie 286 mln. eurų.

(5) Įmonės, kurioms taikomas sprendimas (penkios įmonės, 13 juridinių asmenų) yra „Repsol“, „Proas-Cepsa“, „British Petroleum“ (toliau – BP), „Nynäs“ ir „Petrogal-Galp“. Pažeidimo metu šios įmonės bendrai kontroliavo daugiau nei 90 % penetracijos bitumo rinkos Ispanijoje.

(6) Bitumas yra šalutinis produktas, išgaunamas distiliuojant naftą. Apie 85 % ES pagaminamo bitumo yra naudojami kelių statyboje kaip klijai gaminant asfaltą, kai jis naudojamas pritvirtinti akmenis vieną prie kito. Kiti 15 % yra naudojami kitose statybos srityse, pavyzdžiui, stogo dangų sektoriuje. Apie 80 % bitumo, naudojamo kelių statyboje, vėliau nėra apdorojama: tai vadinama penetracijos bitumu. Likusius 20 % bitumo, naudojamo kelių statyboje, sudaro bitumas, kuris yra vėliau apdorojamas, pavyzdžiui, bitumo emulsijos ir modifikuotas bitumas. Produktas, kuriam taikomas šis sprendimas, yra penetracijos bitumas, tai yra, bitumas, naudojamas statyboje jo toliau neapdorojant.

(7) Sprendimo adresatai skirtingai dalyvavo kartelyje, kuriuo jie:

— nustatė rinkos kvotas,

— rinkos kvotų pagrindu pasiskirstė apimtis ir klientus,

— stebėjo rinkos ir klientų pasidalijimo susitarimų vykdymą ir šiuo tikslu keitėsi slapta rinkos informacija,

— sukūrė kompensacijos mechanizmą, skirtą nukrypimams nuo rinkos ir klientų pasidalijimo susitarimų ištaisyti,

— susitarė dėl bitumo kainų pokyčių ir datos, nuo kurios būtų taikomos naujos kainos.

(8) Kainų derinimo veiksmų buvo imtasi siekiant palaikyti rinkos pasidalijimo susitarimus, nes jais buvo užtikrinama, kad tiekėjų kainų skirtumai nesužlugdys sutarto apimčių ir klientų pasiskirstymo.

(9) Buvo rengiami vadinamojo „asfalto stalo“ rinkos pasidalijimo ir kainų pokyčių aptarimai, kuriuose kartelio nariai dalyvavo dvišaliu arba daugiašaliu pagrindu.

(10) Rinkos pasidalijimo aptarimai buvo rengiami kartą per metus, siekiant įvertinti ir pasiskirstyti rinką kitiems metams. Dokumentas, kuriame po metinių „asfalto stalo“ derybų buvo išdėstytas rinkos pasidalijimo susitarimas ir apimčių bei klientų pasiskirstymas tarp dalyvių, buvo vadinamas PTT arba „Petete“.

[1] OL L 1, 2003 1 4, p. 1.

(11) Kalbant apie kainų pokyčius ir jų įgyvendinimo datą, dėl jų dažniausiai susitardavo įmonės „Repsol“ ir „Proas“, kurios vėliau informuodavo kitus kartelio narius apie padarytus sprendimus.

2.2. **Adresatai ir pažeidimo trukmė**

(12) Sprendimo adresatai ir jų dalyvavimo darant pažeidimą trukmė buvo tokie:

„Repsol YPF Lubricantes y Especialidades S.A.“ (toliau – „Rylesa“):	1991 m. kovo 1 d.– 2002 m. spalio 1 d.
„Repsol Petróleo S.A.“:	1991 m. kovo 1 d.– 2002 m. spalio 1 d.
„Repsol YPF S.A.“:	1991 m. kovo 1 d.– 2002 m. spalio 1 d.
„Productos Asfálticos S.A.“ (toliau – „Proas“):	1991 m. kovo 1 d.– 2002 m. spalio 1 d.
„Compañía Española de Petróleos S.A.“ (toliau – CEPSA):	1991 m. kovo 1 d.– 2002 m. spalio 1 d.
„BP Oil España S.A.“:	1991 m. rugpjūčio 1 d.– 2002 m. birželio 20 d.
„BP Oil España S.A.“:	1991 m. rugpjūčio 1 d.– 2002 m. birželio 20 d.
„BP plc“:	1991 m. rugpjūčio 1 d.– 2002 m. birželio 20 d.
„Nynäs Petróleo S.A.“:	1991 m. kovo 1 d.– 2002 m. spalio 1 d.
„AB Nynäs Petroleum“:	1991 m. gegužės 22 d.– 2002 m. spalio 1 d.
„Galp Energia España S.A.“:	1995 m. sausio 31 d.– 2002 m. spalio 1 d.
„Petróleos de Portugal S.A.“:	1995 m. sausio 31 d.– 2002 m. spalio 1 d.
„Galp Energia, SGPS, S.A.“:	1999 m. balandžio 22 d.– 2002 m. spalio 1 d.

2.3. **Taisomosios priemonės**

2.3.1. *Bazinis baudų dydis*

2.3.1.1. Pažeidimo sunkumas

(13) Pažeidimas buvo vykdomas vienoje valstybėje narėje, kuri, nepaisant to, yra svarbi vidaus rinkos dalis. Nors negalima nustatyti realaus poveikio rinktai, pažeidimas dėl savo pobūdžio yra priskiriamas labai sunkių pažeidimų kategorijai.

2.3.1.2. Įmonių skirstymas

(14) Kadangi skirtingų kartelio dalyvių apyvarta Ispanijos bitumo rinkoje smarkiai skiriasi, įmonės yra suskirstomos pagal kiekvienos įmonės realų ekonominį pajėgumą pakenkti konkurencijai.

(15) Dėl to įmonės yra suskirstytos į tris kategorijas pagal svarstomo produkto rinkos dalį (remiantis pardavimo verte) Ispanijoje 2001 m. (paskutiniais metais, kai pažeidimas buvo vykdomas visus metus).

2.3.1.3. Pakankamos atgrasomosios priemonės

(16) Siekiant nustatyti tokį baudos dydį, kuriuo būtų užtikrintas pakankamas atgrasomasis poveikis, BP ir „Repsol“ skirtoms baudoms taikomas daugiklis (atitinkamai 1,8 ir 1,2), atsižvelgiant į bendrą šių įmonių dydį.

2.3.1.4. Trukmė

(17) Atsižvelgiant į kiekvieno pirmiau apibūdinto juridinio asmens dalyvavimą darant pažeidimą, bauda atitinkamai padidinta.

2.3.2. *Sunkinančios aplinkybės: pažeidimo organizatoriaus vaidmuo*

(18) „Repsol“ ir „Proas“ buvo svarbi kartelio varomoji jėga ir kartu veikė kaip organizatoriai. Remiantis tuo, šioms įmonėms bazinės baudos padidintos 30 % dėl pažeidimo organizavimo.

2.3.3. *Atsakomybę lengvinančios aplinkybės: ribotas dalyvavimas darant pažeidimą*

(19) „Nynäs“ ir „Petrogal“ pareiškė, jog yra atsakomybę lengvinanti aplinkybė, nes pažeidimo metu jos veikė pasyviai arba jų vaidmuo buvo „prisitaikėliškas“. Sprendime šis pareiškimas atmetamas, nes iš tikrųjų šios įmonės kiekvienais metais dalyvavo rinkos pasidalijimo kitiems metams aptarimuose. Tačiau bauda sumažinama 10 %, atsižvelgiant į faktą, kad „Nynäs“ ir „Petrogal“ dalyvavimas darant pažeidimą iš dalies, būtent stebėjimo ir kompensacijos mechanizmuose bei derinant kainas, buvo ne toks reguliarus ir aktyvus kaip kitų dalyvių.

2.3.4. *10 % apyvartos ribos taikymas*

(20) Apskaičiuojant baudas prireikus buvo pritaikyta Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje numatyta 10 % pasaulinės apyvartos riba.

2.3.5. *2002 m. Pranešimo dėl baudų neskyrimo arba sumažinimo taikymas*

2.3.5.1. Atleidimas nuo baudų

(21) Byla buvo pradėta remiantis BP pateiktu prašymu atleisti nuo baudos pagal Pranešimą dėl baudų neskyrimo arba sumažinimo ([1]). BP adresuotame prieštaravimų pareiškime Komisija preliminariai nusprendė, kad BP nevykdė savo bendradarbiavimo įsipareigojimų, kaip apibrėžta Pranešimo apie baudos neskyrimą arba sumažinimą 11 punkto a papunktyje, ir, kad galutinį sprendimą dėl to, ar atleisti BP nuo baudos, Komisija priims galutiniame sprendime.

([1]) OL C 45, 2002 2 19, p. 3.

(22) Atsižvelgiant į bylos aplinkybes, sprendime galiausiai daroma išvada, kad BP tikrai, visokeriopai, nuolat ir operatyviai bendradarbiavo administracinės procedūros metu ir Komisijai pateikė visus įrodymus iš karto, kai tik juos turėjo arba galėjo gauti, taip įgyvendindama Pranešimo apie baudos neskyrimą arba sumažinimą 11 punkto a papunktyje išdėstytas sąlygas. BP taip pat įvykdė savo įsipareigojimus pagal Pranešimo apie baudos neskyrimą arba sumažinimą 11 punkto b ir c papunkčius, nes nutraukė savo dalyvavimą darant pažeidimą ne vėliau nei tada, kai pateikė įrodymus pagal pranešimo apie baudos neskyrimą arba sumažinimą 8 punkto a papunktį ir nesiėmė jokių veiksmų, kad priverstų kitas įmones dalyvauti darant pažeidimą.

(23) Todėl sprendime laikoma, kad BP įgyvendino visas Pranešimo apie baudos neskyrimą arba sumažinimą 11 punkto sąlygas ir todėl gali būti atleista nuo baudos, kuri priešingu atveju būtų jai paskirta.

2.3.5.2. Baudų sumažinimas

(24) „Repsol“ ir „Proas“, vadovaudamosi Pranešimu apie baudos neskyrimą arba sumažinimą, pateikė prašymą sumažinti baudą. Komisija sumažino baudas šioms įmonėms atitinkamai 40 % ir 25 %. Baudos atitinkamai sumažintos atsižvelgiant į tai, kad šios įmonės: i) pateikė vertingos informacijos, bet ii) informaciją pateikė vėlyvu nagrinėjimo etapu ir tik po to, kai Komisija išsiuntė išsamius informacijos prašymus.

3. **SPRENDIMAS**

(25) Toliau nurodytos įmonės pažeidė Sutarties 81 straipsnį, nurodytais laikotarpiais dalyvaudamos susitarimuose ir suderintuose veiksmuose penetracijos bitumo versle Ispanijos teritorijoje (išskyrus Kanarų salas), kuriuos sudarė rinkos pasidalijimo susitarimai ir kainų derinimas:

„Repsol YPF Lubricantes y Especialidades S.A.“, „Repsol Petróleo S.A.“ ir „Repsol YPF S.A.“ – nuo 1991 m. kovo 1 d. iki 2002 m. spalio 1 d.;

„Productos Asfálticos S.A.“ ir „Compañía Española de Petróleos S.A.“ – nuo 1991 m. kovo 1 d. iki 2002 m. spalio 1 d.;

„BP Oil España S.A.“, „BP España S.A.“ ir „BP plc“ – nuo 1991 m. rugpjūčio 1 d. iki 2002 m. birželio 20 d.;

„Nynäs Petróleo S.A.“ – nuo 1991 m. kovo 1 d. iki 2002 m. spalio 1 d.; „AB Nynäs Petróleo“ – nuo 1991 m. gegužės 22 d. iki 2002 m. spalio 1 d.;

„Galp Energia España S.A.“ ir „Petróleos de Portugal S.A.“ – nuo 1995 m. sausio 31 d. iki 2002 m. spalio 1 d.; „Galp Energia, SGPS, S.A.“ – nuo 1999 m. balandžio 22 d. iki 2002 m. spalio 1 d.

(26) Už pirmiau aprašytą pažeidimą skiriamos šios baudos:

„Repsol YPF Lubricantes y Especialidades S.A.“, „Repsol Petróleo S.A.“ ir „Repsol YPF S.A.“ solidariai sumoka 80 496 000 EUR;

„Productos Asfálticos S.A.“ ir „Compañía Española de Petróleos S.A.“ solidariai sumoka 83 850 000 EUR;

„BP Oil España S.A.“, „BP España S.A.“ ir „BP plc“ solidariai sumoka 0 EUR;

„Nynäs Petróleo S.A.“ – 10 642 500 EUR; iš kurių „AB Nynäs Petroleum“ solidariai sumoka 10 395 000 EUR; bei

„Galp Energia España S.A.“ ir „Petróleos de Portugal S.A.“ solidariai sumoka 8 662 500 EUR; iš kurių 6 435 000 EUR sumoka įmonė „Galp Energia, SGPS, S.A“, kaip solidariai atsakinga.

(27) Pirmiau išvardytos įmonės privalo nedelsdamos nutraukti pažeidimą, jei to dar nepadarė, ir privalo nebekartoti sprendime aprašytų veiksmų arba bet kokių tokio pat ar panašaus pobūdžio veiksmų.

Komisijos komunikatas, parengtas įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/42/EB dėl mašinų, iš dalies keičianti Direktyvą 95/16/EB (nauja redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

(Darniųjų standartų pavadinimų ir nuorodinių žymenų skelbimas pagal direktyvą)

(2009/C 321/09)

ESO [1]	Darniojo standarto nuorodiniai žymenys ir pavadinimas (ir pamatinis dokumentas)	Pirmą kartą OL	Pakeisto standarto duomenys	Pakeisto standarto atitikties prezumpcijos galiojimo pasibaigimo data 1 pastaba
CEN	EN 1501-1:1998 + A2:2009 Šiukšliavežiai ir jų keliamieji įrenginiai – Bendrieji ir saugos reikalavimai – 1 dalis. Per galą pakraunami šiukšliavežiai	Tai skelbiama pirmą kartą		
CEN	EN 1501-2:2005 + A1:2009 Šiukšliavežiai ir jų keliamieji įrenginiai – Bendrieji ir saugos reikalavimai – 2 dalis. Per šoną pakraunami šiukšliavežiai	Tai skelbiama pirmą kartą		
CEN	EN ISO 13849-1:2008 Mašinų sauga – Valdymo sistemų dalys, susijusios su sauga – 1 dalis. Bendrieji projektavimo principai (ISO 13849-1:2006)	2009 9 8	EN ISO 13849-1:2006 EN 954-1:1996	2011 12 31 (*)
	EN ISO 13849-1:2008/AC:2009			

(*) Pakeisto standarto atitikties prielaidos atšaukimo data, iš pradžių numatyta 2009 12 28, buvo atidėta dvejiems metams.

[1] ESO: Europos Standartizacijos Organizacijos:
— *CEN*: *Avenue Marnix 17, 1000 Brussels, BELGIUM, tel. +32 25500811; fax +32 25500819* (http://www.cen.eu)
— *Cenelec*: *Avenue Marnix 17, 1000 Brussels, BELGIUM, tel. +32 25196871; fax +32 25196919* (http://www.cenelec.eu)
— *ETSI*: *650 route des Lucioles, 06921 Sophia Antipolis, FRANCE, tel. +33 492944200; fax +33 49654716* (http://www.etsi.eu).

1 pastaba: Paprastai atitikties prezumpcijos galiojimo pasibaigimo data - tai panaikinimo data („*dow*“), kurią nustato Europos standartizacijos organizacija, tačiau šių standartų naudotojų dėmesys atkreipiamas į tai, kad tam tikrais išimtiniais atvejais, ši data gali būti ir kita.

Pastaba:

— Visą informaciją apie esamus standartus gali suteikti Europos standartizacijos organizacijos arba nacionalinės standartizacijos įstaigos, kurių sąrašas pateikiamas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB su pakeitimais, padarytais Direktyva 98/48/EB, priede.

— Žymenų skelbimas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* nereiškia, kad standartai parengti visomis Bendrijos kalbomis.

Daugiau informacijos apie darniuosius standartus rasite internete adresu:

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards

V

(Skelbimai)

ADMINISTRACINĖS PROCEDŪROS

TARYBA

Tinkamų kandidatų trumpųjų sąrašų galiojimo laiko pratęsimas

(2009/C 321/10)

Europos Sąjungos Tarybos generalinio sekretoriaus pavaduotojo sprendimu tinkamų kandidatų galutinių sąrašų, sudarytų pasibaigus toliau išvardytiems atviriems konkursams, galiojimas pratęsiamas:

Pirmas straipsnis: iki 2010 m. gruodžio 31 d.:

Taryba/A/393 siekiant sudaryti graikiškai kalbančių administratorių įdarbinimo rezervo sąrašą, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 98 2000 m. balandžio 6 d.;

Taryba/A/394 siekiant sudaryti portugališkai kalbančių administratorių įdarbinimo rezervo sąrašą, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 99 2000 m. balandžio 7 d.;

Taryba/A/397 siekiant sudaryti administratorių saugumo inžinerijos ir saugumo patikros bei priežiūros srityje įdarbinimo rezervo sąrašą, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 169 A 2001 m. birželio 13 d.;

Taryba/A/400 siekiant sudaryti administratorių įdarbinimo Saugumo departamente, Fizinio saugumo skyriuje rezervo sąrašą, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 300 2001 m. spalio 26 d.;

Taryba/A/401 siekiant sudaryti administratorių įdarbinimo Saugumo departamente, Duomenų saugumo ir sistemų akreditavimo audito skyriuje rezervo sąrašą, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 300 2001 m. spalio 26 d.;

Taryba/A/406 siekiant sudaryti vyriausių administratorių Informacinių sistemų saugumo biure (Infosec) – Infosec biuro vadovo padėjėjų rezervo sąrašą, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 300 2001 m. spalio 26 d.;

Taryba/A/408 siekiant sudaryti vyriausių administratorių Pastatų skyriaus pastatų politikos ir projektų departamente rezervo sąrašą, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 315 A 2001 m. lapkričio 9 d.;

Taryba/A/415 siekiant sudaryti Prevencinės sveikatos priežiūros ir saugos darbe skyriaus vadovų rezervo sąrašą, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 170 A 2002 m. liepos 16 d.;

Taryba/LA/398	siekiant sudaryti angliškai kalbančių vertėjų raštu rezervo sąrašą, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 198 2001 m. liepos 13 d.;
Taryba/C/413	siekiant sudaryti suomiškai kalbančių sekretorių rezervo sąrašą, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 49 2002 m. vasario 2 d.
Taryba/C/407	siekiant sudaryti Informacinių sistemų saugumo tarnybos (Infosec) raštinės padėjėjų rezervo sąrašą, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 300 2001 m. spalio 26 d.;
Taryba/420/AD5	siekiant sudaryti jaunesniųjų administratorių saugumo srityje (Kabinetas/Saugumas: išorės saugumas/misijų apsauga) rezervo sąrašą, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 316 A 2005 m. gruodžio 13 d.;
Taryba/421/AD5	siekiant sudaryti jaunesniųjų administratorių saugumo srityje (Kabinetas/Saugumas: Vidaus apsaugos tarnyba) rezervo sąrašą, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 316 A 2005 m. gruodžio 13 d.;
Taryba/422/AST3	siekiant sudaryti padėjėjų saugumo srityje (Kabinetas/Saugumas: Vidaus apsaugos tarnyba) rezervo sąrašą, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 316 A 2005 m. gruodžio 13 d.;
Taryba/425/AD9	siekiant sudaryti vyresniųjų administratorių informacinių technologijų srityje (Ryšių ir informacinių sistemų direktoratas: Gamybos sprendimų skyrius) rezervo sąrašą, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 316 A 2005 m. gruodžio 13 d.;
Taryba/427/AD8	skirtas laisvai administratoriaus pareigybei Europos saugumo ir gynybos politikos (ESGP) srityje užimti, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 108 A 2007 m. gegužės 12 d.
Taryba/428/AD12	skirtas laisvai skyriaus vadovo pareigybei saugumo srityje užimti, apie kurį buvo paskelbtas pranešimas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 150 A 2007 m. liepos 4 d.

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU KONKURENCIJOS POLITIKOS ĮGYVENDINIMU

KOMISIJA

VALSTYBĖS PAGALBA – RUMUNIJA

Valstybės pagalba C 28/09 (ex N 433/09) – Pagalbos priemonės, skirtos „Oltchim SA Râmnicu Vâlcea“

Kvietimas teikti pastabas pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/C 321/11)

2009 m. rugsėjo 15 d. raštu, originalo kalba pateiktu po šios santraukos, Komisija pranešė Rumunijai apie savo sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl minėtos priemonės.

Per vieną mėnesį nuo šios santraukos ir prie jos pridėto rašto paskelbimo dienos suinteresuotosios šalys gali pateikti pastabas apie priemonę, dėl kurios Komisija pradeda procedūrą, adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Greffe
Rue de la Loi 200
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Faksas +32 22961242

Šios pastabos bus perduotos Rumunijai. Pastabas teikianti suinteresuotoji šalis gali pateikti pagrįstą raštišką prašymą neatskleisti jos tapatybės.

SANTRAUKOS TEKSTAS

I. PROCEDŪRA

1. 2009 m. liepos 17 d. elektroniniu paštu atsiųstu pranešimu Rumunijos valdžios institucijos informavo Komisiją apie savo ketinimą taikyti dvi paramos priemones „Oltchim SA Râmnicu Vâlcea“ (toliau – „Oltchim“), naftos chemijos įmonei, kurios didžioji akcijų dalis – 54,8 % – priklauso Rumunijos valstybei.

II. APRAŠYMAS

2. „Oltchim“ – viena didžiausių naftos chemijos įmonių Rumunijoje ir pietryčių Europoje. 2007 m. pabaigoje bendra „Oltchim“ skola Rumunijos valstybei siekė 538 mln. RON (apie 135 mln. EUR).

3. Dvi priemonės, apie kurias pranešta, yra: i) 135 mln. EUR vertės skolos pakeitimas kapitalu ir ii) valstybės garantija, kuria padengiama iki 80 % komercinės paskolos, siekiančios 424 mln. EUR, investicijoms, kurių reikia įmonės vystymo plano įgyvendinimui, padengti.

4. Rumunijos valdžios institucijų nuomone, nė viena iš šių pagalbos priemonių nėra valstybės pagalba, kadangi valstybė veikia kaip rinkos ekonomikos dalyvė.

III. VERTINIMAS

5. Komisija abejoja, kad šios dvi valstybės taikomos priemonės nėra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

6. Komisija turi ištirti, ar dvi planuojamos taikyti priemonės atitinka pagal rinkos ekonomikos dėsnius veikiančio ūkio subjekto kriterijus, kaip teigia Rumunija. Pirmiausia Komisija

turi nustatyti, ar valstybės, kuri yra pagrindinė akcininkė ir atitinkamai pagrindinė kreditorė, suteikta parama įmonei „Oltchim“ gali būti palyginta su tuo, kokius veiksmus rinktųsi pagal rinkos ekonomikos dėsnius veikiantis ūkio subjektas esant panašioms aplinkybėms.

7. Kalbant apie suderinamumą, šiuo metu Komisija mano, kad trys priemonės negali būti suderinamos nei pagal Regioninės pagalbos teikimo gaires [1], nei pagal Gaires įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti [2], nei pagal Laikinąją sistemą [3].

IV. **IŠVADA**

8. Remdamasi išdėstytais faktais, Komisija nusprendė pradėti oficialią tyrimo procedūrą dėl aprašytųjų priemonių, kaip numatyta EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje.

RAŠTO TEKSTAS

„Comisia dorește să informeze România că, după examinarea informațiilor furnizate de autoritățile statului român cu privire la măsurile susmenționate, a decis să inițieze procedura de investigație prevăzută de articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE.

I. **PROCEDURA**

(1) La 17 iulie 2009, România a notificat două măsuri de sprijin în favoarea Oltchim SA Râmnicu Vâlcea (denumită în continuare «Oltchim» sau «societatea»). Prima măsură implică o conversie a datoriei publice în valoare de aproximativ 135 de milioane EUR în acțiuni. Cea de a doua măsură este o garanție de stat care acoperă 80 % dintr-un împrumut comercial în valoare de 424 de milioane EUR, care va fi utilizat pentru modernizarea societății și pentru investiții ulterioare. România a notificat aceste măsuri de sprijin din partea statului susținând că acestea nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.

(2) În anul 2006, în cadrul mecanismului intermediar de consultare instituit înainte de aderarea României la Uniunea Europeană, Consiliul Concurenței din România a consultat Comisia cu privire la intenția autorităților române de a efectua conversia creanței în acțiuni în cazul Oltchim. În același an, Consiliul Concurenței din România a inițiat o procedură oficială de investigare în legătură cu conversia planificată, însă nu a adoptat o decizie înainte de data aderării. După aderare, Comisia a inițiat un caz *ex officio* cu privire la situația societății Oltchim.

(3) La data de 10 aprilie 2008, PCC SE (denumită în continuare «PCC»), o societate germană cu sediul la Duisburg, care deține un pachet minoritar de acțiuni în cadrul societății Oltchim reprezentând aproximativ 12,15 %, a depus o plângere oficială, afirmând că conversia planificată a creanței în acțiuni implică un ajutor de stat incompatibil.

(4) În urma înregistrării plângerii, Comisia a efectuat un schimb de scrisori și informații cu autoritățile române, cu Oltchim și cu reclamantul și s-a întâlnit de mai multe ori cu autoritățile române și cu reprezentanții Oltchim, pe de o parte, și cu reprezentanții reclamantului, de cealaltă parte.

II. **CONTEXTUL CAZULUI**

II.1. **Societatea**

(5) Oltchim este una dintre cele mai mari societăți petrochimice din România și din sud-estul Europei, producând 78 de sortimente pentru 40 de produse chimice de bază. Societatea exportă aproximativ 80 % din producția sa atât în Europa, cât și în afara acesteia.

(6) Producția de PVC (un material cu multiple aplicații în domeniul construcțiilor și în cel al producției de mașini grele) reprezintă aproximativ 32 % din activitatea societății. Potrivit declarațiilor Oltchim, cota sa de piață la nivelul Uniunii Europene pentru producția de PVC este de 2,1 %. O parte importantă a producției de PVC realizate în cadrul Oltchim este exportată în afara Uniunii Europene. Printre celelalte produse principale ale societății se numără: soda caustică, DOF și poliolii polieteri.

(7) În 2008, societatea avea aproximativ 4 200 de angajați [4]. Oltchim este principalul angajator industrial din Râmnicu Vâlcea [un oraș cu o populație de aproximativ 110 000 de locuitori, centru administrativ al unei zone din sud-vestul României cu statut de regiune asistată în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE].

(8) Societatea și-a început activitatea în 1966, a fost reorganizată în 1990 și cotată la Bursa de Valori din București în 1997. Statul român (în prezent prin Ministerul Economiei) deține un pachet de control de 54,8 % în cadrul societății. Principalul acționar minoritar este PCC, o societate holding germană (care deține și societatea Rokita SA, un concurent polonez al Oltchim), cu un pachet de aproximativ 12,15 %. Celelalte acțiuni ale societății sunt deținute de SIF Oltenia (6,5 %), de Sorin Apostol (2,5 %), de Leo Overseas Ltd (1,7 %) și de un mare număr de mici acționari.

[1] 2007–2013 m. nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairės, OL C 54, 2006 3 4, p. 13.

[2] Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti, OL C 244, 2004 10 1, p. 2.

[3] Komisijos komunikatas – Bendrijos laikinoji valstybės pagalbos priemonių sistema siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis, OL C 83, 2009 4 7, p. 1.

[4] Potrivit unor articole de presă recente (a se vedea, de exemplu, articolul din 10 august 2009 disponibil la adresa http://www.wall-street.ro/articol/Companii/69414/Oltchim-concediaza-1-200-de-angajati-pana-la-sfarsitul-anului.html), Adunarea generală a acționarilor Oltchim a aprobat, la data de 6 august 2009, un plan de restructurare care prevede, printre altele, disponibilizarea unui număr de 1 206 angajați până la sfârșitul anului 2009. Potrivit aceluiași articol de presă, până la sfârșitul anului 2009 angajaților societății li se vor alătura 600 de noi angajați ca urmare a achiziționării și repunerii în activitate a furnizorului Arpechim.

II.2. **Originea datoriei publice**

(9) În perioada 1992-2008, Oltchim a investit în total aproximativ 371 de milioane EUR în modernizarea liniei sale de producție (din care 118,8 milioane EUR în perioada 2007-2008). Pentru unele dintre aceste investiții, Oltchim a contractat, în perioada 1995-2000, o serie de 12 împrumuturi comerciale în valoare totală de aproximativ 87 de milioane EUR. Împrumuturile au fost garantate prin garanții de stat ([1]), în legătură cu care Ministerul Finanțelor din România și Oltchim au încheiat, de asemenea 5 așa-numite «convenții de garantare» în care erau stipulate obligațiile societății Oltchim față de Ministerul Finanțelor în eventualitatea activării garanțiilor.

(10) Convențiile de garantare stipulau un comision de risc (variind de la 0,50 % la 4 % din suma garantată) și condițiile de plată a acestuia (spre exemplu, 15 % din comisionul de risc urma să fie plătit în avans, iar restul de 85 % în 6 rate de două ori pe an etc.). Convențiile nu stipulau însă nicio condiție privind rambursarea de către Oltchim a sumelor plătite de către Ministerul Finanțelor ca urmare a activării garanțiilor. Cu toate acestea, convențiile de garantare menționau explicit că aceste sume și dobânda aferentă deveneau scadente din momentul în către Ministerul Finanțelor efectua plățile.

(11) În plus, cele două convenții de garantare încheiate în 1995 stipulau că: (i) Ministerul Finanțelor se angaja să blocheze și să încaseze din contul curent al Oltchim în momentul execuției garanțiilor, pentru a recupera, în primul rând, plățile efectuate în numele societății; (ii) Ministerul Finanțelor avea drepturi de prioritate cu privire la toate activele societății; (iii) societatea se angaja să constituie o ipotecă în favoarea Ministerului Finanțelor asupra activelor achiziționate prin împrumutul garantat. Primele două prevederi se aplică și în cazul convenției de garantare din 2000. În mod similar, cele două convenții de garantare încheiate în 1998 stipulau că Oltchim trebuie să constituie un gaj general în favoarea Ministerului Finanțelor asupra activelor achiziționate prin împrumuturi.

(12) Având în vedere că Oltchim nu a putut rambursa împrumuturile, în noiembrie 1999 băncile au executat scrisorile de garanție emise de stat.

(13) În anul 2000, Ministerul Finanțelor și Oltchim au semnat convenții de reeșalonare pentru sumele plătite aferente celor 5 împrumuturi contractate în 1998 de la băncile BHF și KfW, inclusiv dobânzile și penalitățile de întârziere. Conform convențiilor de reeșalonare, Oltchim trebuia să efectueze plăți trimestriale între 2001 și 2005. Oltchim nu și-a îndeplinit aceste obligații.

(14) Până în iunie 2002, datoria Oltchim provenită din garanțiile de stat față de Ministerul Finanțelor se ridica la 303 milioane RON (aproximativ 80 de milioane EUR la rata de schimb aplicabilă la momentul respectiv). La acea dată, această sumă a fost transferată de la Ministerul Finanțelor la agenția română de privatizare (denumită în continuare «AVAS» ([2]). Începând de la această dată, nu s-au mai perceput dobânzi sau penalități pentru această sumă ([3]). În ceea ce privește plățile ulterioare efectuate de către Ministerul Finanțelor în perioada noiembrie 2003-septembrie 2006 în legătură cu garanțiile activate, în 2007 s-a perceput o dobândă unică și penalități în valoare de 29,9 milioane RON ([4]).

II.3. **Conversia din 2003**

(15) O primă tentativă de privatizare a Oltchim a avut loc în octombrie 2003, când agenția română de privatizare a publicat un anunț privind vânzarea participațiilor statului. Potențialii investitori au fost informați că datoria publică va fi convertită în acțiuni în contextul contractului de privatizare – o măsură care, potrivit autorităților române, era o măsură standard pentru toate societățile aflate în portofoliul agenției de privatizare la momentul respectiv, în vederea sporirii atractivității acestora pentru potențialii investitori.

(16) Cu toate acestea, deoarece un potențial investitor (Rompetrol) și acționarii minoritari au contestat conversia, oferta de privatizare a fost anulată la începutul lunii noiembrie 2003. În ciuda acestei situații, în noiembrie 2003, datoria publică de 303 milioane RON a fost convertită în acțiuni prin decizia Adunării generale a Oltchim (în care reprezentanții statului dețineau majoritatea voturilor). Pachetul de acțiuni deținut de către stat în cadrul societății Oltchim s-a majorat astfel de la 53,26 % la 95,73 %.

(17) În noiembrie 2005, un tribunal comercial din Vâlcea a anulat decizia Adunării generale a Oltchim cu privire la conversie, pe motiv că operațiunea conducea la diluarea pachetelor deținute de acționarii minoritari, fără a respecta drepturile de preferință ale acestora.

(18) În februarie 2006, principalul acționar minoritar de la acea dată (Lindsell Entreprises Ltd.) a depus, de asemenea, o plângere la Consiliul Concurenței din România, afirmând că această conversie constituie ajutor de stat incompatibil. Consiliul Concurenței din România a inițiat o procedură de investigare a cazului, însă nu a ajuns la o concluzie până la data aderării (1 ianuarie 2007).

(19) În iunie 2006, guvernul României a emis o ordonanță de urgență (OUG nr. 45/2006) prin care autoriza reprezentanții statului participanți la Adunarea generală a Oltchim să voteze în favoarea renunțării la calea de atac împotriva hotărârii judecătorești care anula prima conversie și să ia măsurile necesare pentru revocarea conversiei ([5]). Hotărârea judecătorească de anulare a conversiei a devenit definitivă în august 2006. Diminuarea efectivă a capitalului social a avut loc în noiembrie 2007.

([1]) Nr. 199-124 din 10 mai 1995, nr. 480 din 9 februarie 1998, nr. 511-514 din 29 septembrie 1998 și nr. 603 din 2000.

([2]) La momentul respectiv, creanța a fost transferată la agenția română «AVAB» (Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare), care, în mai 2004, a fuzionat cu agenția de privatizare APAPS (Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului) și a fost redenumită AVAS (Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului).

([3]) Potrivit autorităților române, AVAS nu a fost autorizată prin Ordonanța de urgență a Guvernului (OUG) nr. 51/1998 să calculeze dobândă și penalități la sumele preluate în vederea recuperării.

([4]) În temeiul articolului 2 alineatul (2) din OUG nr. 45/2006.

([5]) Preambulul OUG nr. 45/2006 menționează că unul dintre obiectivele actului este «eliminarea riscului constatării existenței unui ajutor de stat ilegal acordat societății comerciale „Oltchim" – S.A. Râmnicu Vâlcea ca urmare a aprobării conversiei în acțiuni a creanței».

II.4. **Datoria acumulată**

(20) În perioada iunie 2002-decembrie 2006, Ministerul Finanțelor a continuat să efectueze plăți în contul garanțiilor de stat activate în noiembrie 1999, pentru suma suplimentară totală de 205 milioane RON, după cum reiese din tabelul de mai jos.

Tabelul 1

Istoricul datoriilor Oltchim față de AVAS

000 RON	Debit datorat la începutul anului către AVAS	Plăți efectuate de către MF rezultate din executarea garanțiilor de stat	Dobânda sau penalitățile acumulate	Debit rambursat	Debit datorat la sfârșitul anului
28.6.2002-31.12.2002	303 232	40 494			343 726
1.1.2003-30.6.2003	343 726	31 462		0,43	375 188
30.6.2003-31.12.2003	375 188	29 193			404 381
Anul 2004	404 380	44 435			448 815
Anul 2005	448 815	32 507			481 322
Anul 2006	481 322	27 345		182	508 485
Anul 2007	508 485	—	29 851 (*)		538 336
Anul 2008	**538 336**	—			**538 336**

(*) Potrivit autorităților române, această plată corespunde dobânzii și penalităților percepute pentru plățile suplimentare efectuate de către Ministerul Finanțelor în contul garanțiilor, în perioada noiembrie 2003-septembrie 2006.

(21) Ministerul Finanțelor a transferat către AVAS toate creanțele rezultate din plățile ulterioare efectuate în baza garanțiilor activate. La sfârșitul anului 2007, datoria totală a Oltchim către AVAS se ridica la 538 de milioane RON (aproximativ 135 de milioane EUR) ([1]). Această datorie nu a generat nicio dobândă și nici un fel de penalități, în afara sumei unice de 29,9 milioane RON menționate la punctul (14). Potrivit autorităților române, această sumă reprezenta, la sfârșitul anului 2008, 47 % din valoarea activelor nete ale Oltchim.

Tabelul 2

Defalcarea datoriei curente a Oltchim către AVAS

Valoarea conversiei revocate din 2003	303 232
Plăți suplimentare efectuate de către Ministerul Finanțelor în perioada 2002-2006	205 436
Dobândă unică calculată în 2007 în legătură cu plățile suplimentare efectuate de Ministerul Finanțelor	29 851
Debit recuperat în perioada 2002-2008	(182,43)
Suma totală datorată în 2009	**538 336**

(22) În perioada 1999-2009, Oltchim a rambursat statului român doar următoarele sume:

([1]) 303 milioane RON din conversia revocată, plățile ulterioare în valoare de 205 milioane RON și penalități în valoare de 30 de milioane RON.

Tabelul 3

Sume rambursate de Oltchim statului român

31 octombrie 2001	17 351 USD (echivalentul a aproximativ 30 000 RON)
26 aprilie 2002	430 RON – aproximativ 120 EUR (rectificarea unei sume pentru o plată efectuată de către Ministerul Finanțelor în numele Oltchim)
12 decembrie 2006	182 000 RON (aproximativ 60 000 EUR la valoarea curentă)

II.5. **A doua tentativă de realizare a conversiei**

(23) În ianuarie 2007, Parlamentul României a validat, prin Legea nr. 30/2007, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2006, care autoriza AVAS să revoce prima conversie și să pregătească o a doua, de data aceasta cu respectarea dreptului de preferință al acționarilor minoritari. Proiectul Legii nr. 30/2007, astfel cum a fost înaintat Parlamentului spre aprobare, introducea un articol suplimentar (nr. 4), potrivit căruia: «Măsurile de natura ajutorului de stat prevăzute de prezenta ordonanță de urgență vor fi notificate Consiliului Concurenței (din România) de către inițiator/furnizor, conform reglementărilor în vigoare în domeniul ajutorului de stat, iar ajutorul de stat va fi efectiv acordat numai după autorizarea acestuia de către Consiliul Concurenței (din România)» ([1]).

(24) Această a doua tentativă de conversie a creanței în acțiuni a fost totuși contestată de către noul principal acționar minoritar, PCC, care a refuzat să participe la operațiune. În aprilie 2008, PCC a depus o plângere la Comisie, afirmând că respectiva conversie ar implica ajutor de stat incompatibil.

(25) Tabelul 4 rezumă legislația/actele normative privind conversia planificată a creanțelor în acțiuni.

Tabelul 4

Rezumat al actelor normative referitoare la conversie

Act normativ	Data publicării	Dispoziții principale	În prezent în vigoare
OUG nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare	Republicată în M.O. 948 din 24 decembrie 2002	Cadru general pentru valorificarea creanțelor AVAS; se prevăd diferite modalități de valorificare.	Da
OUG nr. 45/2006 din 21 iunie 2006 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Oltchim SA – Râmnicu Vâlcea	M.O. 565 din 29 iunie 2006	AVAS renunță la calea de atac împotriva deciziei judecătorești de anulare a conversiei. AVAS își reia poziția de creditor al Oltchim. Scopul este recuperarea creanței, inclusiv dobânzile, și privatizarea.	Nu
Legea nr. 30/2007 din 18 ianuarie 2007 de aprobare a OUG nr. 45/2006	M.O. 35 din 18 ianuarie 2007	Majorarea capitalului social în termen de 6 luni prin intermediul unei conversii cu respectarea dreptului de preferință al acționarilor minoritari. Menține obiectivul de privatizare. Notificarea Consiliului Concurenței.	Nu
Legea nr. 96/2008 din 14 aprilie 2008 de modificare a OUG nr. 45/2006	M.O. 304 din 18 aprilie 2008	Autorizează AVAS să efectueze conversia creanțelor în acțiuni. AVAS va analiza aspectul ajutorului de stat.	Nu
OUG nr. 163/2008 din 19 noiembrie de abrogare a OUG nr. 45/2006	M.O. 815 din 4 decembrie 2008	Abrogă OUG nr. 45/2006 și stipulează recuperarea prin metode de drept comun (OUG 51/1998); Datoria include dobânzile aferente perioadei 28 noiembrie 2003-28 septembrie 2006.	Da

([1]) Textul original în limba română, disponibil online la http://www.cdep.ro/pls/legis/legis_pck.htp_actăda=70059 ca «versiune propusă spre aprobare» are următorul conținut: «Măsurile de natura ajutorului de stat prevăzute de prezenta ordonanță de urgență vor fi notificate Consiliului Concurenței de către inițiator/furnizor, conform reglementărilor în vigoare în domeniul ajutorului de stat, iar ajutorul de stat va fi efectiv acordat numai după autorizarea acestuia de către Consiliul Concurenței.» Legea, împreună cu OUG nr. 45/2006, au fost ulterior anulate prin OUG nr. 163/2008.

II.6. **Încercările eșuate de privatizare și tentativele de executare a creanței**

(26) Autoritățile române susțin că au existat patru încercări de privatizare a Oltchim de la activarea garanțiilor de stat (originea datoriei publice), respectiv în 2001, 2003, 2006 și 2008. Autoritățile române susțin, de asemenea, că orice tentativă de executare a creanței a fost suspendată în timpul procedurilor de privatizare – presupusă măsură standard pentru toate societățile aflate în portofoliul agenției române de privatizare la momentul respectiv.

(27) Prima încercare de a privatiza societatea a avut loc în 2001, când AVAS a negociat și a semnat cu societatea Exall Resources un contract de vânzare-cumpărare a pachetului de acțiuni deținut de stat. Contractul de vânzare-cumpărare a fost reziliat din cauza incapacității cumpărătorului de a-și îndeplini obligațiile de plată și de garantare a investițiilor tehnologice/de mediu din cadrul societății.

(28) După aceea, în 2003, autoritățile române au optat pentru conversia datoriei către AVAS în acțiuni și privatizarea ulterioară. Vânzarea pachetului deținut de stat în cadrul societății a fost anunțată public la 28 octombrie 2003, însă oferta a fost revocată la 22 noiembrie 2003, din cauza opoziției unui potențial investitor și a acționarilor minoritari (astfel cum s-a explicat mai sus).

(29) După revocarea primei conversii, autoritățile române au arătat că au încercat din nou să privatizeze societatea împreună cu datoria, în 2006 și 2008. Potrivit autorităților române, între timp, situația generală a societății se înrăutățise și nu a fost găsit niciun investitor.

III. **SITUAȚIA ACTUALĂ A OLTCHIM ȘI PLANUL SĂU DE AFACERI**

(30) Potrivit autorităților române, provocările cu care se confruntă în prezent societatea sunt: (i) oprirea furnizării principalelor materii prime de la principalul furnizor, Arpechim; (ii) impactul negativ asupra valorii nete a activelor societății, determinat de reintroducerea unei datorii semnificative în urma revocării, în 2007, a conversiei creanței în acțiuni din 2003; (iii) subcapitalizarea societății datorată, de asemenea, revocării conversiei; și, în fine, (iv) efectele crizei financiare globale.

(31) Situația generală a Oltchim s-a deteriorat în ultimul an. La sfârșitul anului 2008, Oltchim înregistrase o pierdere netă de 226 de milioane RON, pierderile acumulate ajungând la 1,367 miliarde RON. După închiderea principalului furnizor, Arpechim, în noiembrie 2008, societatea a funcționat la 45 % din capacitate și aproximativ o treime din personal a fost trimis în șomaj tehnic.

(32) La sfârșitul anului 2008, acțiunile Oltchim au fost transferate în portofoliul Ministerului Economiei, care a decis să amâne procesul de privatizare până când societatea va depăși dificultățile cu care se confruntă în prezent și va deveni atractivă pentru potențialii investitori. În acest sens, statul român intenționează să pună în aplicare un pachet de măsuri de stat pentru sprijinirea unui plan propus de societate în vederea restabilirii viabilității acesteia pe termen lung – denumit în continuare «planul de afaceri».

(33) Planul de afaceri presupune un așa-numit scenariu complet de dezvoltare (denumit în continuare: «SCD»), constând în principal în conversie și în efectuarea unor investiții suplimentare estimate la 486 de milioane EUR, pentru modernizarea/extinderea instalațiilor și adaptarea acestora la standardele de mediu. Aceste investiții vizează în special:

(a) achiziționarea de la Petrom a activelor petrochimice ale furnizorului Arpechim-Pitești (denumit în continuare «Arpechim»), pentru soluționarea problemei legate de încetarea furnizării de etilenă și propilenă, materii prime esențiale pentru derularea activității societății;

(b) modernizarea și extinderea capacității instalației de piroliză din Arpechim;

(c) eliminarea secțiunilor înguste din fluxul de producție PVC;

(d) modernizarea instalației de electroliză cu mercur;

(e) alte măsuri pentru protecția mediului.

(34) Planul de afaceri și investițiile aferente au fost evaluate de mai mulți consultanți externi, după cum urmează:

— «Business Review Of Oltchim SA» (Analiza activității economice a societății Oltchim SA), studiu elaborat de Tecnon OrbiChem;

— «Oltchim Integration Strategy Project» (Proiectul strategiei de integrare a Oltchim), studiu elaborat de Nexant;

— «Acquiring Arpechim, modernisation and integration with Oltchim — Business Plan Study» (Achiziționarea Arpechim, modernizarea și integrarea cu Oltchim – studiu privind planul de afaceri), elaborat de Baran Engineering & Projects LTD;

— «Technical Audit for Arpechim, Petrochemicals Plants in Pitesti» (Audit tehnic pentru Arpechim, uzinele petrochimice din Pitești), studiu elaborat de Linde;

— «Raport de evaluare», elaborat de ROMCONTROL SA București;

— «(raport de evaluare a proprietății, a instalațiilor și a echipamentelor cu privire la Arpechim)» elaborat de (consultant extern);

— «Opinie» elaborată de Raiffeisen Capital&Investment SA.

(35) Autoritățile române susțin că, pe baza studiilor efectuate de consilierii externi (enumerate mai sus), combinarea unei conversii a creanței în acțiuni cu garanțiile de stat pentru un împrumut comercial care să permită societății să efectueze investițiile menționate mai sus reprezintă cea mai bună modalitate prin care statul să își recupereze creanța, permițându-i chiar să realizeze profit în urma privatizării. După punerea în aplicare a acestor măsuri, cel mai potrivit moment în care statul ar putea să își vândă pachetul de acțiuni deținute la Oltchim ar fi acela în care proiectele de investiții vor fi pe punctul de a deveni operaționale, respectiv în perioada 2012-2013.

(36) Viitoarea valoare a societății a fost calculată de către autoritățile române după cum urmează.

(37) Autoritățile române pornesc de la premiza că, în urma conversiei creanței în acțiuni, va exista o rată de participare de 11 % a acționarilor minoritari la majorarea de capital, valoarea capitalului nou fiind de 11 milioane EUR. Datorită majorării capitalului și împrumuturilor comerciale în valoare de 486 de milioane EUR, care urmează să fie acoperite prin garanții de stat [1], Oltchim va putea să își urmeze planul de dezvoltare în următorii patru ani, inclusiv investițiile prezentate la punctul (33) de mai sus.

(38) Previziunile financiare ale scenariului SCD, bazate pe raportul Raiffeisen din martie 2009, sunt prezentate în tabelul de mai jos.

[1] Garanția de stat de 80 % aferentă sumei de 424 de milioane EUR face obiectul prezentei notificări. Garanția de 80 % acoperirea celorlalte 62 de milioane EUR va fi acordată în baza unui cadru temporar.

Tabelul 5

Previziunile financiare ale Oltchim (*) în conformitate cu planul de dezvoltare (**)

Milioane EUR	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Vânzări	339	398	491	524	529	[600-700]	[700-800]	[700-800]	[750-850]	[900-1 000]	[900-1 000]	[1 000-1 100]	[1 000-1 100]	[1 050-1 150]	[1 100-1 200]	[1 150-1 250]	[1 250-1 350]
Creșterea vânzărilor		*17 %*	*23 %*	*7 %*	*1 %*	*[10-20] %*	*[10-20] %*	*[1-10] %*	*[1-10] %*	*[20-30] %*	*[1-10] %*	*[1-10] %*	*[1-10] %*	*[1-10] %*	*[1-10] %*	*[5-15] %*	*[5-15] %*
EBIT (1)	21	14	5	2	– 20	[30-45]	[50-65]	[65-80]	[85-100]	[150-165]	[140-155]	[160-175]	[180-195]	[170-185]	[170-185]	[190-205]	[220-235]
Creșterea EBIT		*– 33 %*	*– 64 %*	*– 60 %*	*– 1 100 %*	*NA (***)*	*[40-50] %*	*[20-30] %*	*[40-50] %*	*[60-70] %*	*– [0-5] %*	*[5-15] %*	*[10-20] %*	*– [-5-10] %*	*[1-10] %*	*[5-15] %*	*[10-20] %*
Marja EBIT	*6 %*	*4 %*	*1 %*	*0,4 %*	*– 4 %*	*[5-15] %*	*[5-15] %*	*[5-15] %*	*[10-20] %*	*[10-20] %*	*[10-20] %*	*[10-20] %*	*[10-20] %*	*[10-20] %*	*[10-20] %*	*[10-20] %*	*[10-20] %*
EBITDA (2)	33	34	29	24	9	[60-70]	[70-80]	[90-100]	[110-120]	[190-200]	[190-200]	[200-210]	[220-230]	[220-230]	[220-230]	[230-240]	[270-280]
Creștere EBITDA		*3 %*	*– 15 %*	*– 17 %*	*– 63 %*	*[600-610] %*	*[20-25] %*	*[10-20] %*	*[20-25] %*	*[70-80] %*	*– [0-5] %*	*[5-10] %*	*[10-15] %*	*– [0-5] %*	*[0-5] %*	*[5-10] %*	*[10-15] %*
Marja EBITDA	*10 - %*	*9 %*	*6 %*	*5 %*	*2 %*	*[10-15] %*	*[10-15] %*	*[10-15] %*	*[10-15] %*	*[20-25] %*	*[20-25] %*	*[20-25] %*	*[20-25] %*	*[20-25] %*	*[20-25] %*	*[20-25] %*	*[20-25] %*
EBT (3)	21	6	2	– 29	– 61	[0-10]	[10-20]	[10-20]	[20-30]	[90-100]	[90-100]	[110-120]	[130-140]	[130-140]	[130-140]	[150-160]	[180-190]
Creșterea EBT		*– 71 %*	*– 67 %*	*– 1 550 %*	*– 110 %*	*NA (***)*	*[230-240] %*	*– [0-5] %*	*[35-40] %*	*[260-270] %*	*[0-5] %*	*[20-25] %*	*[20-25] %*	*– [5-10]*	*[5-10] %*	*[10-15] %*	*[20-25] %*
Marja EBT	*6 %*	*2 %*	*0 %*	*– 6 %*	*– 12 %*	*[0-5] %*	*[0-5] %*	*[0-5] %*	*[0-5] %*	*[5-10] %*	*[5-10] %*	*[10-15] %*	*[10-15] %*	*[10-15] %*	*[10-15] %*	*[10-15] %*	*[10-15] %*

(*) Câmpurile gri reprezintă previziuni.
(**) Cifrele incluse în tabel sunt preluate din raportul Raiffeisen. Din cauza rotunjirilor, pot apărea ușoare diferențe.
(***) Cifră negativă în anul precedent, procentajul de creștere nu este interpretabil.
(1) «Earning before interest and taxes» – câștig înainte de plata dobânzilor și a impozitelor (venituri din exploatare – costuri de exploatare + alte venituri decât cele din exploatare).
(2) «Earning before interest, taxes, depreciation and amortisation» – câștig înainte de plata dobânzilor, a impozitelor, înainte de depreciere și de amortizare.
(3) Câștig înainte de plata impozitelor (profit net, dobândă EBT).

IV. DESCRIEREA MĂSURILOR

IV.1. Măsurile notificate

(39) Cele două măsuri de sprijin în favoarea Oltchim notificate de România în iulie 2009 ca neimplicând ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE sunt următoarele:

— măsura 1: o conversie a creanței în acțiuni, pentru o valoare totală de 538 de milioane RON (aproximativ 135 de milioane EUR); și

— măsura 2: o garanție de stat care acoperă 80 % dintr-un împrumut comercial de 424 de milioane EUR (respectiv 339,2 milioane EUR), prima de risc inițială având prețul de 6,5 % pe an [1] și fiind garantată colateral cu o parte a activelor care vor fi achiziționate cu ajutorul împrumutului.

(40) Comisia remarcă faptul că statul nu a perceput nicio dobândă și/sau niciun fel de penalități de întârziere a plății datoriei publice a Oltchim după 1 ianuarie 2007, data aderării României la Uniunea Europeană. Prin urmare, în opinia Comisiei, este necesară evaluarea acestei circumstanțe ca «măsura 3».

V. PLÂNGEREA

(41) În aprilie 2008, astfel cum s-a menționat mai sus, PCC, principalul acționar minoritar al Oltchim, a depus o plângere cu privire la conversia planificată a creanței în acțiuni. PCC susține, în esență, că respectiva conversie planificată a creanței în acțiuni ar implica existența unui ajutor de stat incompatibil.

(42) PCC consideră că, deoarece Oltchim este o societate aflată în dificultate, măsurile autorizate prin Legea nr. 96/2008 (respectiv conversia creanței în acțiuni) conțin elemente de ajutor de stat și, prin urmare, trebuie notificate Comisiei înainte de a fi puse în aplicare. Potrivit PCC, în lipsa unui plan detaliat de restructurare, niciun investitor privat nu ar furniza fonduri echivalente celor implicate în conversia creanței în acțiuni.

(43) De asemenea, PCC s-a opus în mod clar preluării Arpechim de către Oltchim [2] și și-a exprimat îndoiala cu privire la viabilitatea economică a acestei soluții.

(44) În iulie 2009, PCC a înaintat, de asemenea, Comisiei, o copie a scrisorii de intenție privind privatizarea trimisă guvernului României, în care societatea își exprima interesul de a deveni acționar majoritar al Oltchim și de a realiza investițiile necesare în cazul în care autoritățile române ar fi decis să vândă societatea.

[1] Corespunzător ratingului societății, care în prezent este CCC, urmând a fi redus ulterior în cazul în care ratingul societății se îmbunătățește.

[2] Această operațiune, în valoare de 62 de milioane EUR, ar fi finanțată printr-un împrumut comercial garantat în proporție de 80 % de către EximBank, în baza unui cadru temporar aprobat de autoritățile române. Această garanție de stat nu face obiectul notificării din 17 iulie 2009.

VI. POZIȚIA AUTORITĂȚILOR ROMÂNE

(45) Autoritățile române susțin că măsurile de sprijin nu conțin elemente de ajutor de stat. Acestea invocă principiul investitorului privat în economia de piață și principiul creditorului în economia de piață ca temei aplicabil pentru evaluare.

(46) Existența ajutorului de stat în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE poate fi exclusă atunci când, în mod direct sau indirect, statul pune capital la dispoziția unei întreprinderi în circumstanțe care corespund condițiilor normale de piață [3]. În acest sens, jurisprudența confirmă că măsurile de stat nu constituie ajutor de stat decât dacă destinatarul obține un avantaj din punct de vedere al concurenței pe care nu l-ar fi obținut în condiții normale de piață [4].

(47) Autoritățile române consideră că evaluarea comportamentului unui investitor privat față de întreprindere ar trebui să țină seama de cele trei posibile poziții: de acționar, creditor și/sau investitor. În cazul în care comportamentul statului este comparabil cu cel al investitorului privat ipotetic (acționar, creditor și/sau investitor), nu este implicat niciun ajutor de stat.

(48) Pe baza jurisprudenței CEJ, autoritățile române consideră că următoarele aspecte sunt relevante pentru cazul analizat:

(i) este necesară o evaluare a tuturor factorilor relevanți;

(ii) faptul că un investitor privat s-ar orienta în funcție de posibilitatea obținerii unui profit acceptabil într-o perioadă rezonabilă de timp [5];

(iii) statul nu trebuie să fie comparat cu un investitor care urmărește doar un profit pe termen scurt [6];

(iv) un investitor privat se va orienta în funcție de viabilitatea pe termen lung a unei întreprinderi [7].

(49) Autoritățile române susțin că punerea în aplicare a măsurilor propuse de stat corespunde comportamentului unui actor privat în condiții normale de piață.

(50) Autoritățile române precizează că întregul pachet de măsuri are ca scop sprijinirea planului de afaceri al societății Oltchim. Pe de o parte, conversia creanței în acțiuni este necesară pentru rezolvarea subcapitalizării societății. Pe de altă parte, garanțiile de stat sunt necesare pentru asigurarea finanțării măsurilor de punere în aplicare a planului de afaceri, în special a SCD.

[3] Cauza C-303/88, Italia/Comisia (Lanerossi), Rec. 1991, p. I-1433, punctul 20; cauza T-358/94, Air France/Comisia, Rec. 1996, p. II-2109, punctul 70 și cauza T-296/97, Alitalia/Comisia, Rec. 2000, p. II-3871, punctul 80.

[4] Cauzele conexate T-228/99 și T-233/99 Westdeutsche Landesbank Girozentrale și Land Nordrhein-Westfalen/Comisia Rec. 2003, p. II-435, punctul 207.

[5] Cauzele conexate T-228/99 și T-233/99 Westdeutsche Landesbank Girozentrale și Land Nordrhein-Westfalen/Comisia Rec. 2003 p. II-435, punctul 314.

[6] Cauza T-152/99, Hamsa, Rec. 2002, p. II-3049, punctul 126. A se vedea și cauza C-305/89, Italia/Comisia, Rec. 1991, p. I-1603, punctul 20, cauzele conexate C-278/92 – C-280/92, Spania/Comisia, Rec. 1994, p. I-4103, punctele 20-25, cauzele conexate T-126/96 și T-127/96, BFM și EFIM/Comisia, Rec. 1998, p. II-3437, punctul 79 și cauza T-296/97 Alitalia/Comisia, Rec. 2000, p. II-3871, punctul 96.

[7] Cauza T-152/99, Hamsa, Rec. 2002, p. II-3049, punctul 168.

(51) Costul total al tuturor proiectelor de investiții care urmează a fi puse în aplicare în baza planului de afaceri se ridică la 486 de milioane EUR. Autoritățile române susțin că, având în vedere datoriile actuale ale societății, subcapitalizarea și actuala criză economică, Oltchim nu va putea să obțină finanțarea necesară pentru realizarea programului de investiții de la băncile comerciale fără sprijinul statului.

(52) Autoritățile române afirmă, de asemenea, că, în urma punerii în aplicare a măsurilor menționate mai sus, intenția lor pe termen mediu este de a privatiza societatea. Autoritățile române consideră că vânzarea pachetului deținut de stat la Oltchim în urma punerii în aplicare a acestor măsuri este considerată soluția optimă pentru stat din punct de vedere al valorificării investiției sale la Oltchim.

(53) Autoritățile române subliniază că statul este atât acționarul majoritar al Oltchim, cât și creditorul său principal, deoarece are o creanță față de Oltchim în valoare de 135 de milioane EUR. De asemenea, statul nu propune realizarea de investiții în societatea Oltchim în vederea obținerii unui profit pe termen scurt, ci instituie măsurile necesare pentru a privatiza societatea în mod profitabil pe termen mediu.

(54) Statul român a evaluat opțiunile disponibile în vederea obținerii unui randament cât mai mare al pachetului său de acțiuni deținut în Oltchim. Autoritățile române au ajuns la concluzia că niciuna dintre celelalte opțiuni (executarea creanței, reeșalonarea datoriei, vânzarea creanței sau conversia parțială a creanței în acțiuni) nu ar asigura același profit pentru stat ca SCD.

(55) În special, autoritățile române susțin că profitul statului în urma punerii în aplicare a conversiei și a majorării capitalului ar reprezenta în prezent (o sumă mai mare de 200 de milioane EUR). În schimb, în cazul în care statul ar executa creanța, suma maximă pe care ar obține-o ar fi (mai mică de 25 de milioane EUR), iar valoarea pachetului acționarului ar fi zero, deoarece executarea datoriei ar determina insolvabilitatea societății. Reeșalonarea datoriei se exclude ca opțiune, având în vedere că, potrivit legislației române, aceasta ar fi posibilă doar după recapitalizarea societății. Potrivit calculelor efectuate de autoritățile române, vânzarea întregii creanțe ar aduce statului un profit (mai mic de 35 de milioane EUR). Nici vânzarea parțială a creanței nu ar rezolva situația.

(56) În plus, nici scenariul «statu-quo» (fără alte investiții) nu reprezintă o opțiune viabilă, deoarece pierderile ar crește, iar valoarea netă a societății ar scădea. Autoritățile române adaugă, de asemenea, că privatizarea nu este o opțiune realistă în condițiile economice actuale.

(57) Prin urmare, autoritățile române susțin în continuare că, din punctul lor de vedere, conversia propusă a creanței în acțiuni și garanțiile de stat fac parte din același pachet destinat asigurării viabilității pe termen lung a societății Oltchim și permit statului să recupereze cea mai mare parte a investiției făcute în societatea Oltchim. Statul român este de părere că respectiva propunere de conversie a creanței în acțiuni și garanțiile de stat nu intră sub incidența articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE, deoarece nu implică un avantaj pentru beneficiar și respectă atât principiul investitorului în economia de piață, cât și pe cel al creditorului în economia de piață.

(58) În ceea ce privește aspectul neexecutării datoriei publice și al neimpunerii dobânzii, autoritățile române susțin că, potrivit legislației românești, AVAS nu este autorizată să perceapă dobândă la suma datorată și că statul a încercat să încaseze creanța prin diverse mijloace în cadrul de reglementare existent. Statul român a încercat, de asemenea, să își recupereze creanța prin intermediul conversiei. În cele din urmă, autoritățile române susțin, de asemenea, că deoarece această datorie publică a fost rezervată pentru conversie, nu era executabilă și nu purta dobândă.

VII. EVALUAREA MĂSURILOR DE SPRIJIN LUATE DE STAT ÎN FAVOAREA OLTCHIM

(59) Comisia a decis să deschidă procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE în legătură cu cele trei măsuri de sprijin identificate în favoarea Oltchim, din motivele prezentate mai jos.

(60) Comisia are îndoieli cu privire la faptul că cele două măsuri de sprijin luate de stat în favoarea Oltchim notificate în iulie 2009, respectiv conversia creanței în acțiuni (Măsura 1) și garanția de stat pentru un împrumut comercial de 424 de milioane EUR (Măsura 2), nu implică ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE, așa cum susține România. Comisia are, de asemenea, îndoieli în ceea ce privește posibilitatea ca aceste măsuri să fie declarate compatibile cu tratatul în temeiul dispozițiilor articolului 87 alineatul (3) din Tratatul CE, dacă se constată că implică ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.

(61) În cele din urmă, Comisia consideră că un element suplimentar de ajutor de stat ar putea proveni din faptul că, aparent, statul nu a perceput nicio dobândă și/sau niciun fel de penalități de întârziere cu privire la datoria publică restantă a Oltchim după aderarea României la Uniunea Europeană (Măsura 3). În măsura în care această sumă suplimentară nu a fost, se pare, luată în considerare la calcularea sumei totale a datoriei publice care urmează să fie convertită în acțiuni, iar autoritățile române nu au intenția de a lua vreo măsură pentru a o recupera de la beneficiar, suma menționată ar putea fi calificată drept ajutor de operare și, prin urmare, incompatibilă cu tratatul.

(62) În concluzie, Comisia consideră că pachetul de măsuri de sprijin luate de stat în favoarea Oltchim și descrise în secțiunea IV ar trebui evaluat în întregime pentru a stabili dacă fiecare dintre măsurile respective include ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE și, respectiv, dacă sunt compatibile cu tratatul. În cele ce urmează, Comisia va examina pe rând fiecare dintre cele trei măsuri.

VIII. EVALUAREA EXISTENȚEI AJUTORULUI DE STAT

(63) În conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE, sunt incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale între statele membre.

VIII.1. **Resurse de stat**

(64) Datoria restantă către AVAS este rezultatul transferului creanțelor asupra Oltchim de la Ministerul Finanțelor Publice. Întrucât AVAS este o autoritate publică română, aflată în subordinea guvernului, neexecutarea datoriei și neacumularea dobânzii pentru datoria către AVAS (echivalente cu o renunțare la câștigul de capital) afectează bugetul de stat și implică resurse de stat. În plus, în cazul în care s-ar efectua conversia creanței în acțiuni, statul și-ar pierde rolul de creditor și, astfel, nu ar avea niciun drept în cazul unei lichidări.

(65) Garanția de stat urmează să fie acordată de către Ministerul Finanțelor. Aceasta implică resurse de stat deoarece, în cazul în care autoritățile române ar fi nevoite să plătească sume de bani în baza garanției, fondurile necesare ar fi luate din bugetul de stat, care este astfel grevat de riscul financiar aferent garanțiilor.

(66) Prin urmare, măsurile 1, 2 și 3 implică resurse de stat.

VIII.2. **Avantajul**

VIII.2.1. *Măsurile 1 și 2*

(67) În ceea ce privește măsurile 1 și 2, autoritățile române susțin, în esență, că unul dintre elementele componente ale definiției ajutorului de stat, respectiv avantajul oferit de măsurile de stat beneficiarului, nu este respectat ([1]).

(68) Pentru început, în ceea ce privește garanția de stat, în conformitate cu Comunicarea Comisiei cu privire la aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții (denumită în continuare «comunicarea privind garanțiile») ([2]), o măsură privind o garanție care îndeplinește toate cele patru criterii de mai jos ([3]) exclude prezența ajutorului de stat:

(a) persoana creditată nu se află în dificultate financiară;

(b) gradul de acoperire oferită de garanție poate fi determinat în mod corespunzător în momentul acordării garanției. Aceasta înseamnă că garanția trebuie să fie legată de o tranzacție financiară specifică, de o sumă maximă fixată și o durată limitată;

(c) garanția nu acoperă mai mult de 80 % din creditul neachitat sau din altă obligație financiară;

(d) pentru garanție se achită prețul corespunzător prețului pieței.

(69) Comisa este de părere că, în cazul garanției aflate în discuție, la prima vedere, mai multe dintre aceste criterii nu sunt îndeplinite.

(70) În primul rând, există indicii clare că Oltchim este în realitate o societate aflată în dificultate. În special, la sfârșitul anului 2008, societatea a înregistrat un capital negativ total de aproximativ 250 de milioane RON, cu pierderi acumulate în valoare de 1,367 miliarde RON. Contul de profit și pierderi pentru 2008 arată pierderi operaționale de 71 de milioane RON și pierderi nete de 226 de milioane RON. În plus, contul de numerar al societății avea un sold negativ de 79 de milioane RON și un capital circulant negativ de 715 milioane RON. Astfel cum s-a menționat mai sus, după închiderea principalului furnizor de etilenă, Arpechim, în noiembrie 2008, societatea a funcționat la 45 % din capacitate.

(71) În plus, în ceea ce privește prețul garanției, comunicarea privind garanțiile prevede că prețul plătit pentru garanție ar trebui să fie cel puțin la fel de mare ca și prima de referință corespunzătoare garanției oferite pe piețele financiare. Autoritățile române intenționează să perceapă un comision anual de 6,5 % pentru garanție. Cu toate acestea, se pune problema dacă acest comision, în contextul situației actuale a societății, poate fi considerat preț al pieței și dacă ratingul CCC acordat de autoritățile române reprezintă categoria de risc reală a societății. Societății Oltchim nu i s-a acordat un rating de către o agenție specializată de rating; cu toate acestea, (o bancă românească a clasificat societatea în cea mai înaltă categorie de risc disponibilă).

(72) De asemenea, există îndoieli cu privire la existența unor garanții suficiente din partea societății. Deși vor fi oferite drept gaj terenuri, clădiri, instalații, și echipamente achiziționate în cadrul SCD, acest lucru nu pare a fi adecvat. Întra-adevăr, în cazul de față, activele constituind obiectul gajului ar aparține unei societăți aflate deja sub controlul garantului.

(73) Prin urmare, Comisia are îndoieli cu privire la îndeplinirea criteriilor din comunicarea privind garanțiile în cazul acestei garanții.

(74) Cu toate acestea, trebuie subliniat faptul că autoritățile române nu intenționează să acorde garanția în temeiul comunicării privind garanțiile. Mai degrabă, autoritățile române susțin că măsurile 1 și 2, ca pachet, nu conferă un avantaj beneficiarului, deoarece sprijinul acordat de către stat societății Oltchim în calitatea sa de investitor (acționar principal), respectiv de principal creditor al societății, este comparabil cu ceea ce un investitor privat, care este, în același timp, creditor privat, ar alege să facă în circumstanțe similare.

(75) Comisia are îndoieli că măsurile 1 și 2 ar trece testul investitorului în economia de piață și pe cel al creditorului în economia de piață.

(76) În ceea ce privește testul investitorului în economia de piață, așa cum au arătat autoritățile române, comportamentul statului în calitate de principal acționar al societății Oltchim nu ar trebui comparat cu comportamentul unui investitor privat motivat de considerente ce țin de profitul pe termen scurt, ci mai degrabă cu cel al unui holding sau al unui grup privat de întreprinderi care urmărește o politică structurală și se orientează în funcție de considerente care țin de profitabilitatea pe termen mai lung ([4]).

([1]) Trebuie remarcat faptul că autoritățile române nu contestă că celelalte elemente din definiția ajutorului de stat în afară de «avantaj», respectiv utilizarea resurselor de stat, selectivitatea și denaturarea concurenței și a schimburilor intracomunitare, sunt îndeplinite.

([2]) JO C 155, 20.6.2008, p. 10.

([3]) Punctul 3.2 din comunicarea privind garanțiile.

([4]) A se vedea, de exemplu, cauza T-152/99 Hamsa, la care s-a făcut referire mai sus.

(77) În ceea ce privește testul creditorului în economia de piață, alegerile făcute de stat în calitatea sa de creditor ar trebui evaluate prin comparație cu situația unui creditor privat ipotetic care cântărește toate opțiunile disponibile, de exemplu reeșalonarea datoriei sau lichidarea, în vederea recuperării datoriei.

(78) Autoritățile române susțin că măsurile 1 și 2 trebuie evaluate împreună, deoarece este improbabil ca garanția de stat pentru împrumutul comercial de 424 de milioane EUR sau conversia creanței în acțiuni să restabilească *per se* viabilitatea societății, în lipsa celeilalte măsuri de sprijin, complementare.

(79) Indiferent de criteriile de referință relevante prezentate mai sus, aspectul esențial care trebuie luat în considerare îl reprezintă perspectivele economice ale societății – cu alte cuvinte, credibilitatea planului de afaceri propus de societate – și performanțele anterioare ale societății în momentul în care s-a luat o decizie cu privire la măsurile de sprijin. Comisia are îndoieli cu privire la ambele aspecte.

(80) În ceea ce privește planul de afaceri propus, Comisia are îndoieli referitoare la probabilitatea ca, având în vedere antecedentele societății privind realizarea de investiții importante și nerambursarea datoriei publice restante, un plan care se bazează în mod esențial pe alte investiții substanțiale, fără a fi însoțite de măsurile necesare de restructurare, să poată restabili viabilitatea pe termen lung a societății.

(81) În această etapă, Comisia se întreabă dacă planul de afaceri depus va permite restabilirea viabilității și va fi considerat credibil de un investitor privat sau de un creditor privat atunci când trebuie să decidă cu privire la realizarea unor investiții suplimentare în societate. În plus, există riscul ca planul de afaceri să implice ajutoare de stat suplimentare, întrucât un nou împrumut semnificativ este garantat de stat. Acest lucru poate conferi un avantaj beneficiarului, în măsura în care beneficiarul nu ar fi putut să obțină împrumutul pe piață fără sprijinul statului.

(82) În legătură cu testul creditorului în economia de piață, Comisia are îndoieli în ceea ce privește faptul că respectiva propunere de conversie a creanței în acțiuni este comparabilă cu ceea ce ar fi ales un creditor privat în circumstanțe similare.

(83) Există îndoieli în ceea ce privește faptul că un creditor privat și-ar fi permis în primul rând să ajungă la un asemenea nivel de expunere. În acest sens, trebuie subliniat că, deși evaluarea măsurilor propuse va fi efectuată prin raportarea la acțiuni, măsuri întreprinse și efecte verificate după data aderării României la Uniunea Europeană, Comisia trebuie totuși să țină seama de istoricul datoriei publice care, în prezent, face obiectul propunerii de conversie în acțiuni din momentul originii datoriei. Comisia nu poate să nu ia în considerare originea și evoluția datoriei publice sau comportamentul statului în legătură cu această datorie.

(84) Pornind de la această premisă, Comisia are îndoieli că statul român a depus toate eforturile pentru recuperarea efectivă a sumelor care îi sunt datorate pe baza garanțiilor de stat. Se pare, de exemplu, că posibilitățile incluse în convențiile de garantare (de exemplu, blocarea conturilor bancare) sau posibilitatea generală a lichidării nu au fost utilizate la momentul în care situația societății ar fi putut să fie mai bună decât în prezent, în special având în vedere faptul că statul a beneficiat de un gaj pe active în schimbul garanției și că acest gaj nu a fost niciodată executat. Același raționament poate fi aplicat în legătură cu neconformarea beneficiarului cu convențiile de reeșalonare a datoriilor. Autoritățile române susțin că, atunci când s-a încercat privatizarea, posibilele măsuri de recuperare a creanței au fost suspendate pentru a nu fi prejudiciate obiectivele de privatizare. Cu toate acestea, trebuie remarcat că, în scenariul privatizării, statul juca rolul investitorului și nu rolul creditorului. Aceste două roluri nu trebuie confundate, deși este dificil să se facă o astfel de separare într-o situație în care statul este în același timp principalul acționar și principalul creditor al societății.

(85) Chiar dacă acest comportament al statului în calitatea sa de creditor ar fi evaluat doar prin referire la circumstanțele actuale (respectiv ignorând istoricul datoriei publice), este în continuare nesigur că un creditor privat ar fi considerat conversia creanței în acțiuni mai eficace decât lichidarea, în cazul în care perspectivele de restabilire a viabilității societății nu erau sigure. Cu toate acestea, potrivit autorităților române, decizia de a opta pentru conversie este legată de emiterea unei garanții de stat pentru un împrumut comercial în vederea sprijinirii planului de afaceri. Cu alte cuvinte, conversia creanței în acțiuni nu este suficientă în sine pentru restabilirea viabilității societății. Comisia are îndoieli că această conversie ar putea fi calificată ca neimplicând ajutor de stat în măsura în care este legată în mod intrinsec de o altă măsură de sprijin luată de stat. Același argument se aplică în sens invers, respectiv în ceea ce privește garanția de stat despre care se admite, de asemenea, că ar fi insuficientă pentru a conduce la redresarea societății.

(86) Autoritățile române susțin că, atunci când compară toate opțiunile disponibile, SCD asigură cel mai mare profit pentru stat, care este acționarul/creditorul societății. În special, astfel cum se exemplifică la punctul (55), autoritățile române se așteaptă ca, în urma investiției făcute, să aibă un profit care să se situeze (în valori mai mari de 200 de milioane EUR), în cazul în care sunt efectuate toate investițiile de ordin tehnic și sunt luate măsurile de sprijin. Astfel cum s-a explicat deja, acest profit așteptat se bazează în principal pe previziunile financiare din Tabelul 5.

(87) În opinia Comisiei, nu au fost luate în considerare, în mod adecvat, toate posibilitățile. De exemplu, autoritățile române susțin în mod constant că, în actualul climat economic, privatizarea nu reprezintă o opțiune. Dimpotrivă, acționarul minoritar PCC și-a exprimat interesul în privatizarea societății.

(88) În plus, Comisia observă că unele previziuni par optimiste, într-o oarecare măsură, având în vedere climatul economic actual și provocările cu care se confruntă în prezent societatea.

(89) În primul rând, cifrele din tabelul 5 arată creșteri ale vânzărilor de (10)-(20) % și (10)-(20) % pentru următorii doi ani (2009 și 2010). Având în vedere situația actuală a societății și faptul că investițiile considerate necesare (cu excepția achiziției Arpechim) ar produce efecte doar începând din 2012-2013, creșterea prevăzută a vânzărilor pare puțin probabilă.

(90) În al doilea rând, în ceea ce privește creșterea vânzărilor, Comisia remarcă faptul că raportul de piață prezentat de autoritățile române arată, pentru perioada 2008-2020, o creștere destul de limitată a pieților pe care este prezentă societatea Oltchim, împreună cu o stagnare a capacităților la nivel internațional. Aceasta poate afecta direct creșterea vânzărilor, chiar dacă Oltchim a încercat să se poziționeze pe piețele cu rată de creștere destul de mare (precum Turcia).

(91) În al treilea rând, în ceea ce privește previziunile privind profitabilitatea, acestea arată o îmbunătățire semnificativă deja din 2009, fără a exista argumente suficiente în acest sens ([1]).

(92) În al patrulea rând, Comisia ar dori, de asemenea, să sublinieze că în calcule nu se reflectă întregul cost al finanțării propuse de 486 de milioane EUR ([2]).

(93) În al cincilea rând, Comisia remarcă, de asemenea, că prețurile (respectiv prețurile la materii prime, la energie, prețurile de vânzare) care stau la baza estimărilor au fost stabilite de către un consultant extern. Cu toate acestea, având în vedere volatilitatea ridicată a acelor piețe, Comisia este de părere că, ținând seama de faptul că nu conține o analiză a sensibilității, planul de afaceri reprezintă «cel mai favorabil scenariu».

(94) În fine, Comisia dorește să adauge că problema subcapitalizării societății nu ar fi soluționată în mod direct, chiar dacă ar fi efectuată conversia planificată în valoare de 548 de milioane RON: în urma conversiei, capitalul social s-ar ridica la aproximativ 1,564 milioane RON, în timp ce pierderile actuale acumulate sunt de 1,367 milioane RON. Astfel, chiar dacă acționarii minoritari ar participa la operațiune cu aproximativ 40 de milioane RON (potrivit așteptărilor autorităților române), subcapitalizarea ar continua să fie o problemă.

(95) De asemenea, Comisia ia notă de amploarea investițiilor totale prevăzute (486 de milioane EUR), comparativ cu investițiile totale efectuate până în prezent în societate, care se ridică la 371 de milioane EUR pentru perioada 1992-2008. Astfel, valoarea totală a noilor investiții pentru următorii cinci ani depășește această ultimă cifră cu peste 100 de milioane EUR. Noua expunere a statului pare să fie disproporționat de mare, în special având în vedere valoarea actuală a societății, performanțele acesteia de până acum ([3]) și faptul că, potrivit autorităților române, niciuna dintre investițiile din trecut nu a respectat previziunile și nu a fost rambursată încă ([4]). În plus, expunerea statului depășește posibilul profit și, astfel, există îndoieli că un investitor prudent în economia de piață și-ar asuma un asemenea risc, în special având în vedere că, în trecut, Oltchim (i) a utilizat garanții de stat și (ii) nu a rambursat sumele datorate statului.

(96) Pe baza celor de mai sus, în această etapă, Comisia are îndoieli cu privire la faptul că planul de afaceri al societății Oltchim reprezintă o bază suficientă pentru a stabili dacă scenariul complet de dezvoltare este cea mai avantajoasă opțiune pentru stat și dacă un participant pe piață ar acționa în același mod.

(97) În fine, Comisia se îndoiește că, în ceea ce privește această conversie, rolul de creditor al statului și rolul acestuia de acționar nu se amestecă cu poziția deținută de stat (în calitate de autoritate publică) atunci când acesta a acordat mai multe garanții de stat în perioada 1995-2000. Această posibilă confuzie de roluri poate fi observată chiar la originea datoriei, care este legată de garanțiile de stat anterioare pe care autoritățile române nu le-au reclamat, acordate pe baza principiilor pieței (în calitate de acționar sau de creditor). Considerațiile care stau la baza riscurilor care urmează a fi asumate în cadrul emiterii garanției de stat sunt așadar diferite de considerațiile unui investitor motivat de profitabilitatea pe termen lung sau de acelea ale unui creditor care urmărește să recupereze o parte cât mai importantă din creanța sa.

(98) Prin urmare, în această etapă, Comisia este de părere că măsurile 1 și 2 conferă un avantaj societății Oltchim.

VIII.2.2. *Măsura 3*

(99) În ceea ce privește neacumularea dobânzii sau neexecutarea datoriei publice, Comisia este de părere că acestea au conferit un avantaj societății Oltchim, având

([1]) Spre deosebire de tendința negativă care s-a accelerat rapid în ultimii cinci ani, din Tabelul 5 reiese faptul că cifrele EBITDA și EBT s-ar transforma rapid din negative în pozitive. De asemenea, atât EBIT, cât și EBITDA ar fi mai ridicate ca oricând în ultimii 5 ani, respectiv înainte de revocarea conversiei creanței în acțiuni și de declinul economic, într-un moment în care se afirmă că societatea se afla într-o situație bună, iar mediul de afaceri era unul sănătos.

([2]) Potrivit raportului Raiffeisen, costul total al fondurilor împrumutate cu garanții de stat se va situa la aproximativ 12 %, cu condiția ca prețul garanției să fie 3,8 %, ceea ce ar avea ca rezultat o plată efectivă a garanției în valoare de aproximativ 92,2 milioane EUR în perioada 2009-2019. Cu toate acestea, în notificarea transmisă, autoritățile române propun un comision mult mai mare, respectiv un procent inițial de 6,5 % p.a. pentru garanția de stat în valoare de 339,2 milioane EUR. Având în vedre amploarea împrumutului total, diferența dintre procentul presupus de 3,8 % și cel efectiv de 6,5 % ar avea un impact semnificativ asupra dobânzii percepute și asupra profitului net/fluxului de capital net al societății.

([3]) Oltchim a fost cotată la Bursa de Valori București. http://www.bvb.ro/ListedCompanies/SecurityDetail.aspx?s=OLT&t=2
Trebuie remarcat că societatea nu a plătit dividende din 2000, adică nici în anii în care conversia inițială era în vigoare și se presupunea că societatea nu se afla în dificultate.

([4]) De exemplu: investiție în 1994 (modernizarea instalației de electroliză cu membrană cu schimbare de ioni), Petrodesign SA București a previzionat o perioadă de rambursare de 6 ani și 8 luni, doar 77,25 % din sumă s-a rambursat până la 30 iunie 2008; pentru un alt proiect (modernizarea instalației de OXO-alcooli), Petrodesign SA București a previzionat, de asemenea, o perioadă de rambursare de 6 ani și 8 luni, doar 43,32 % s-au rambursat până la 30 iunie 2008; pentru o altă investiție realizată în 2004 (instalația de anhidridă ftalică dioftalat), IPROCHIM București a previzionat o perioadă de rambursare de 4 ani și 11 luni. Doar 45,61 % s-au recuperat până la 30 iunie 2008.

în vedere că societatea a beneficiat de capital gratuit. Astfel, societatea a fost favorizată față de concurenții care nu au făcut obiectul unei astfel de măsuri. În consecință, măsura 3 implică un avantaj acordat societății.

VIII.3. **Selectivitate, denaturarea concurenței și afectarea schimburilor comerciale**

(100) Toate măsurile vizate sunt selective, deoarece se limitează la această societate. Aceste măsuri selective pot avea ca efect denaturarea concurenței, oferind un avantaj unei întreprinderi, în timp ce alți concurenți nu primesc astfel de beneficii. În fine, între statele membre există schimburi intense cu produse chimice, la care participă și societatea Oltchim, o mare parte din produsele sale fiind exportate în celelalte state membre. Astfel, schimburile intracomunitare sunt afectate.

VIII.4. **Concluzie cu privire la existența ajutorului de stat**

(101) Pe baza argumentelor expuse mai sus, Comisia consideră, în această etapă, că toate măsurile descrise mai sus trebuie considerate ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.

IX. **EVALUAREA COMPATIBILITĂȚII**

(102) Deoarece măsurile în favoarea Oltchim par a constitui ajutor de stat, compatibilitatea acestora trebuie evaluată în lumina excepțiilor prevăzute la articolul 87 alineatele (2) și (3) din Tratatul CE.

(103) Trebuie notat faptul că autoritățile române consideră că măsurile 1, 2 și 3 nu constituie ajutor de stat; prin urmare, nu au prezentat niciun argument în sprijinul compatibilității acestora.

(104) În prezent, Comisia consideră că următoarele orientări ar putea fi aplicabile măsurilor de sprijin:

— linii directoare privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2007-2013 [1] (denumite în continuare: «liniile directoare privind ajutoarele de stat regionale»);

— liniile directoare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate [2] (denumite în continuare: «liniile directoare privind salvarea și restructurarea»);

— cadru comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice [3] (denumit în continuare: «cadrul temporar»).

IX.1. **Compatibilitatea în temeiul liniilor directoare privind ajutoarele de stat regionale**

(105) Excepția prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE prevede autorizarea ajutoarelor destinate să favorizeze dezvoltarea economică a regiunilor în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut. Deși societatea este situată într-o zonă care este, în principiu, eligibilă pentru ajutoare regionale în temeiul hărții ajutoarelor de stat a României pentru 2007-2013 [4], deoarece beneficiarul este considerat o societate aflată în dificultate, astfel cum s-a arătat la punctul (70), societatea este exclusă din domeniul de aplicare al acestora.

(106) În orice caz, chiar dacă Oltchim ar fi o societate sănătoasă și viabilă, măsurile nu par să corespundă domeniului de aplicare a ajutoarelor regionale. În ceea ce privește măsura 1, aceasta nu pare a fi legată de investiția inițială, în sensul punctului (34) din liniile directoare privind ajutoarele de stat regionale, având în vedere faptul că unicul obiectiv al conversiei este reducerea datoriei existente a societății. În ceea ce privește măsura 2, garanția de stat aferentă împrumuturilor pentru investiții este, în principiu, eligibilă în temeiul liniilor directoare privind ajutoarele de stat regionale. Cu toate acestea, Comisia are serioase îndoieli în ceea ce privește eligibilitatea investiției aferente în temeiul liniilor directoare privind ajutoarele regionale. România nu a furnizat suficiente informații privind costurile eligibile. Măsura 3 pare să constituie ajutor de operare, întrucât scutește societatea Oltchim de la plata costurilor pe care ar fi trebuit să le suporte în mod normal. În conformitate cu liniile directoare privind ajutoarele de stat regionale, ajutorul de operare este permis numai în anumite condiții, prevăzute în secțiunea 5 din liniile directoare privind ajutoarele de stat regionale, care, în mod evident, nu sunt îndeplinite în cazul de față, având în vedere că societatea Oltchim nu se află nici într-o regiune ultraperiferică, nici într-o regiune cu densitate scăzută a populației.

IX.2. **Compatibilitatea în temeiul liniilor directoare privind salvarea și restructurarea**

(107) Astfel cum s-a arătat la punctul (70), Comisia este de părere că Oltchim ar trebui considerată o societate aflată în dificultate în conformitate cu definiția din liniile directoare privind salvarea și restructurarea.

(108) Comisia consideră că ajutorul pentru salvare sau restructurare acordat unei societăți este compatibil cu piața comună în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, dacă acesta este conform cu criteriile din liniile directoare privind salvarea și restructurarea.

(109) Ca societate aflată în dificultate, societatea Oltchim ar fi, în principiu, eligibilă pentru ajutor pentru salvare sau restructurare. Măsura 1, conversia datoriei în acțiuni, ar putea fi eligibilă în temeiul ajutoarelor pentru restructurare. În ceea ce privește garanția de stat, măsura 2 ar putea fi, în principiu, eligibilă atât în temeiul ajutoarelor

[1] JO C 54, 4.3.2006, p. 13.
[2] Liniile directoare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate, JO C 244, 1.10.2004, p. 2.
[3] Comunicarea Comisiei – Cadru comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice, JO C 83, 7.4.2009, p. 1.
[4] JO C 73, 30.3.2007, p. 17.

pentru salvare, cât și al ajutoarelor pentru restructurare. Totuși, în ceea ce privește măsurile specifice, se pare că măsura 3 ar depăși complet domeniul de aplicare al liniilor directoare privind salvarea și restructurarea deoarece, pe de o parte, ajutoarele pentru salvare trebuie să constituie un sprijin financiar reversibil, sub forma unor garanții pentru credite sau credite și, pe de altă parte, un ajutor pentru restructurare ar trebui să includă operațiuni de restructurare.

(110) Cu toate acestea, în această etapă, criteriile pentru ajutorul compatibil pentru salvare sau restructurare, astfel cum sunt prevăzute în liniile directoare privind salvarea și restructurarea, nu par a fi îndeplinite nici în cazul măsurii 1, nici în cazul măsurii 2. În special:

(a) ajutor pentru salvare: există îndoieli cu privire la faptul că măsurile considerate ajutor pentru salvare ar fi limitate la minimum necesar, ar fi necesare din motive care țin de dificultăți sociale grave și nu ar avea efecte colaterale negative asupra altor state membre. În plus, garanțiile depășesc 6 luni;

(b) ajutor pentru restructurare: în lipsa unui plan de restructurare notificat (autoritățile române nu susțin eligibilitatea măsurilor ca ajutor pentru restructurare), Comisia nu poate evalua nici componentele planului de afaceri, printre care se numără măsurile de investiții și de modernizare, nici dacă măsurile ar restabili viabilitatea pe termen lung și dacă ar fi menținute la minimum, astfel încât să se evite denaturarea concurenței.

IX.3. **Compatibilitatea în temeiul cadrului temporar**

(111) Cadrul temporar stabilește criteriile pe baza cărora anumite măsuri menite să remedieze o perturbare gravă a economiei unui stat membru pot fi compatibile în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (b) din Tratatul CE.

(112) Măsurile 1 și 3 nu sunt eligibile în temeiul cadrului temporar. În ceea ce privește măsura 2, garanțiile de stat pot fi în principiu acordate ca măsuri luate în temeiul cadrului temporar, în conformitate cu punctul 4.3.2.

(113) Punctul 4.3.2 litera (d) din cadrul temporar prevede că, în cazul în care, printre altele, «valoarea maximă a împrumutului nu depășește costul salarial anual total al beneficiarului (inclusiv contribuțiile sociale, precum și costul cu personalul care lucrează în locațiile societății, dar care este oficial pe statul de plată al unor subcontractanți) pentru 2008», Comisia va considera ajutorul sub forma garanțiilor compatibil cu piața comună. Comisia este la curent cu faptul că autoritățile române intenționează să acorde societății Oltchim o garanție de 80 % din partea EximBank pentru un împrumut comercial de bază de 62 de milioane EUR în baza unei scheme existente [1]. Având în vedere că această sumă pare să epuizeze costurile salariale ale societății pentru 2008, nu mai poate fi acordată nicio altă garanție în temeiul cadrului temporar și de aceea măsura 2 nu poate fi considerată compatibilă în temeiul cadrului temporar.

IX.4. **Concluzie privind compatibilitatea**

(114) Pe baza celor de mai sus și având în vedere informațiile disponibile până în prezent, Comisia are îndoieli că măsurile respective în favoarea Oltchim sunt compatibile cu piața comună ca ajutoare pentru salvare sau pentru restructurare. În plus, Comisia nu consideră că măsurile sunt compatibile în temeiul cadrului temporar sau în temeiul liniilor directoare privind ajutoarele regionale.

(115) Având în vedere presupunerea Comisiei potrivit căreia destinatarul este o societate aflată în dificultate, nu pare a fi aplicabilă nicio altă derogare în conformitate cu prevederile Tratatului CE.

(116) În această etapă a procedurii, Comisia concluzionează că măsurile par a fi incompatibile cu piața comună.

(117) Prin urmare, Comisia decide să inițieze procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE în legătură cu măsurile descrise.

X. **DECIZIE**

(118) În lumina considerentelor de mai sus, Comisia a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE și solicită României să furnizeze, în termen de o lună de la primirea prezentei scrisori, toate documentele, informațiile și datele necesare pentru evaluarea măsurilor.

(119) Comisia reamintește României că va informa părțile interesate prin publicarea prezentei scrisori și a unui rezumat relevant al acesteia în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. De asemenea, Comisia va informa Autoritatea AELS de Supraveghere, trimițându-i o copie a prezentei scrisori. Toate aceste părți interesate vor fi invitate să își prezinte observațiile în termen de o lună de la data publicării prezentei.“

---

[1] Ajutor de stat N 286/09 – România, schemă de ajutor temporar pentru acordarea de ajutor sub forma unor garanții, Decizia Comisiei din 5 iunie 2009, nu este încă disponibilă.

Išankstinis pranešimas apie koncentraciją

(Byla COMP/M.5734 – LGE/Unitymedia)

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/C 321/12)

1. 2009 m. gruodžio 10 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 ([1]) (EB Susijungimų reglamentas) 4 straipsnį Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją: įmonė „Liberty Global Europe N.V." (toliau – LGE, Nyderlandai), priklausanti įmonei „Liberty Global Inc." (toliau – LGI, JAV), pirkdama akcijas įgyja, kaip apibrėžta reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, visos įmonės „Unitymedia GmbH" (toliau – „Unitymedia", Vokietija) kontrolę.

2. Įmonių verslo veikla:

— LGE: kabelinių tinklų operatorius, vykdantis veiklą devyniose ES valstybėse narėse, be to, per savo pavaldžiąją bendrovę užsiimantis TV programų gamyba,

— „Unitymedia": regioninio plačiajuosčio kabelinio tinklo operatorius, vykdantis veiklą Vokietijos Šiaurės Reino-Vestfalijos ir Heseno federalinėse žemėse.

3. Preliminariai išnagrinėjusi pranešimą Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį pranešta, galėtų būti taikomas Reglamentas (EB) Nr. 139/2004. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu.

4. Komisija kviečia suinteresuotas trečiąsias šalis teikti savo pastabas dėl pasiūlyto veiksmo.

Pastabos Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Pastabas galima siųsti faksu (+32 22964301 arba 22967244) arba paštu su nuoroda COMP/M.5734 – LGE/Unitymedia adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

([1]) OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

Išankstinis pranešimas apie koncentraciją

(Byla COMP/M.5726 – Deutsche Bank/SAL.Oppenheim)

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/C 321/13)

1. 2009 m. gruodžio 16 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 [1] 4 straipsnį Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją: įmonė „Deutsche Bank AG“ įgyja, kaip apibrėžta reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, vienvaldę visos įmonės „Sal. Oppenheim jr & Cie. S.C.A.“ kontrolę.

2. Įmonių verslo veikla:

— „Deutsche Bank AG“: indėlių ir skolinimo operacijos, vertybinių popierių ir saugojimo paslaugos, mokėjimo paslaugos, privati bankininkystė, turto valdymo ir investicinės bankininkystės paslaugos privatiems klientams, bendrovėms ir institucijoms,

— „Sal. Oppenheim“: indėlių ir skolinimo operacijos, privati bankininkystė, turto valdymas, investicinė bankininkystė, vertybinių popierių ir saugojimo paslaugos, taip pat eksporto finansavimo paslaugos privatiems klientams, bendrovėms ir institucijoms.

3. Preliminariai išnagrinėjusi pranešimą Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį pranešta, galėtų būti taikomas Reglamentas (EB) Nr. 139/2004. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu.

4. Komisija kviečia suinteresuotas trečiąsias šalis teikti savo pastabas dėl pasiūlyto veiksmo.

Pastabos Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Pastabas galima siųsti faksu (+32 22964301 arba 22967244) arba paštu su nuoroda COMP/M.5726 – Deutsche Bank/SAL.Oppenheim adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

[1] OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

KITI AKTAI

KOMISIJA

Tradicinio termino pripažinimo paraiškos skelbimas, numatytas Komisijos reglamento (EB) Nr. 607/2009 33 straipsnyje [1]

(2009/C 321/14)

Pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 607/2009 33 straipsnį tradicinio termino pripažinimo paraiška skelbiama Oficialiojo leidinio C serijoje, kad trečiosios šalys sužinotų apie paraišką ir atitinkamais atvejais galėtų paprieštarauti toje paraiškoje nurodyto tradicinio termino pripažinimui ir apsaugai.

TRADICINIO TERMINO PRIPAŽINIMO PARAIŠKOS SKELBIMAS PAGAL KOMISIJOS REGLAMENTO (EB) NR. 607/2009 33 STRAIPSNĮ

Gavimo data	2009 11 30
Puslapių skaičius	1
Paraiškos kalba	anglų
Bylos numeris	TDT/CZ/N0003

Pareiškėjas:

Kompetentinga valstybės narės institucija: Čekijos Žemės ūkio ministerija

Simona Hrabetova
Plant Commodities Dept.
Unit for Wine
Tesnov 17
117 05 Prague 1
ČESKÁ REPUBLIKA

Tel. +420 221812354
Faks +420 221812367
simona.hrabetova@mze.cz

Pavadinimas: CLARET

— Tradicinis terminas pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 118u straipsnio 1 dalies b punktą.

Kalba:

— Komisijos reglamento (EB) Nr. 607/2009 31 straipsnio 1 dalies b punktas.

Susijusių saugomų kilmės vietos nuorodų ar geografinių nuorodų sąrašas:

— Visos registre nurodytos Čekijos saugomos kilmės vietos nuorodos.

[1] OL L 193, 2009 7 24, p. 60.

Vynuogių produktų kategorijos:

— Vynas (Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 XIb priedas).

Apibrėžtis:

— Vynas, gaminamas iš juodųjų vynuogių, nefermentuojant odelių.

Tradicinio termino pripažinimo paraiškos skelbimas, numatytas Komisijos reglamento (EB) Nr. 607/2009 33 straipsnyje [1]

(2009/C 321/15)

Pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 607/2009 33 straipsnį tradicinio termino pripažinimo paraiška skelbiama Oficialiojo leidinio C serijoje, kad trečiosios šalys sužinotų apie paraišką ir atitinkamais atvejais galėtų pateikti prieštaravimą dėl toje paraiškoje nurodyto tradicinio termino pripažinimo ir apsaugos.

TRADICINIO TERMINO PRIPAŽINIMO PARAIŠKOS SKELBIMAS PAGAL KOMISIJOS REGLAMENTO (EB) Nr. 607/2009 33 STRAIPSNĮ

Gavimo data	2009 11 30
Puslapių skaičius	1
Paraiškos kalba	anglų
Bylos numeris	TDT/CZ/N0002

Pareiškėjas:

Kompetentinga valstybės narės institucija: Čekijos Žemės ūkio ministerija
Simona Hrabetova
Plant Commodities Dept.
Unit for Wine
Tesnov 17
117 05 Prague 1
ČESKÁ REPUBLIKA

Tel. +420 221812354
Faks +420 221812367
simona.hrabetova@mze.cz

Pavadinimas: SUR LIE

— Tradicinis terminas pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 118u straipsnio 1 dalies b punktą

Kalba:

— Komisijos reglamento (EB) Nr. 607/2009 31 straipsnio 1 dalies b punktas

Susijusių saugomų kilmės vietos nuorodų ar geografinių nuorodų sąrašas:

— Visos registre nurodytos Čekijos saugomos kilmės vietos nuorodos

Vynuogių produktų kategorijos:

— Vynas (Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 XIb priedas)

Apibrėžtis:

— Gaminant vynas paliekamas nuosėdoms nusistovėti mažiausiai šešis mėnesius.

[1] OL L 193, 2009 7 24, p. 60.

PROCEDŪROS, SUSIJUSIOS SU KONKURENCIJOS POLITIKOS ĮGYVENDINIMU

Komisija

2009/C 321/11 Valstybės pagalba – Rumunija – Valstybės pagalba C 28/09 (ex N 433/09) – Pagalbos priemonės, skirtos „Oltchim SA Râmnicu Vâlcea“ – Kvietimas teikti pastabas pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį [1] 21

2009/C 321/12 Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla COMP/M.5734 – LGE/Unitymedia) [1] 36

2009/C 321/13 Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla COMP/M.5726 – Deutsche Bank/SAL.Oppenheim) [1] 37

KITI AKTAI

Komisija

2009/C 321/14 Tradicinio termino pripažinimo paraiškos skelbimas, numatytas Komisijos reglamento (EB) Nr. 607/2009 33 straipsnyje 38

2009/C 321/15 Tradicinio termino pripažinimo paraiškos skelbimas, numatytas Komisijos reglamento (EB) Nr. 607/2009 33 straipsnyje 40

LT

[1] Tekstas svarbus EEE

2009 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 000 EUR per metus (*)
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per mėnesį (*)
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	700 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	70 EUR per mėnesį
ES oficialusis leidinys, C serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	40 EUR per mėnesį
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	500 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	360 EUR per metus (30 EUR per mėnesį)
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

(*) Egzempliorių kainos: iki 32 puslapių: 6 EUR,
33–64 puslapiai: 12 EUR,
daugiau nei 64 puslapiai: kaina nustatoma kiekvienu atveju.

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Leidinių biuro leidžiamų mokamų leidinių galima įsigyti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite http://europa.eu

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT